

Brüsszel, 2025. november 12.
(OR. en)

15196/25

JAI 1640
MIGR 413
FRONT 266
RELEX 1441
ASILE 101

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPRez igazgató
Az átvétel dátuma:	2025. november 11.
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2025) 795 final
Tárgy:	A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK Az európai éves menekültügyi és migrációs jelentés (2025)

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a következő dokumentumot: COM(2025) 795 final.

Melléklet: COM(2025) 795 final

Brüsszel, 2025.11.11.
COM(2025) 795 final

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A
TANÁCSNAK**

**Az európai éves menekültügyi és migrációs jelentés
(2025)**

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

Az európai éves menekültügyi és migrációs jelentés (2025)

I. Bevezetés

Az európai éves menekültügyi és migrációs jelentés (a továbbiakban: a jelentés) a migrációs és menekültügyi paktum (a továbbiakban: a paktum) egyik kulcsfontosságú eredménye, amely stratégiai helyzetképet nyújt ezen a területen. Elemzi a menekültügyi, migrációs és befogadási helyzetet az Unióban és a tagállamokban az előző 12 hónapos időszakban, és előrevetíti a migrációs tendenciákat a következő évre¹.

A paktum fontos mérföldkövet jelentett a migrációra, a menekültügyre, a határigazgatásra és az integrációra vonatkozó átfogó megközelítés kialakításában. Célja, hogy hosszú távon kezelje a migrációt, valamint rugalmasságot biztosítson a tagállamok számára az előttük álló sajátos kihívások hatékony és méltányos kezeléséhez. A paktum erőssége abban rejlik, hogy egyensúlyt teremt a **szolidaritás és a felelősség** tagállamok közötti **igazságos elosztásának elve** között. E célból a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló, 2024. május 14-i (EU) 2024/1351 európai parlamenti és tanácsi rendelet² – a paktumot alkotó jogalkotási aktusok egyike – kötelező, rugalmas és szükségletalapú szolidaritási mechanizmust vezet be. E mechanizmus működése az **éves migrációkezelési ciklus** (a továbbiakban: a ciklus) részét képező jelentésben bemutatott, az Unión belüli menekültügyi és migrációs helyzet értékelésén alapul.

A Bizottság e jelentés elfogadásával elindította az első ciklust, amely a paktum végrehajtása terén elért eredmények és kihívások aktualizálását is tartalmazza³. Az e jelentésben foglalt helyzetképet a Bizottságnak az (EU) 2024/1351 rendelettel összhangban annak a **bizottsági végrehajtási határozatnak**⁴ (a továbbiakban: a határozat) az elfogadásához is fel kell használnia, amely megállapítja, hogy egy adott tagállam migrációs nyomás alatt áll-e, a migrációs nyomás kockázata fenyegeti-e, vagy jelentős migrációs helyzettel szembesül-e.

A jelentést és a határozatot **az éves szolidaritási vállalásalap létrehozásáról szóló tanácsi végrehajtási határozatra irányuló bizottsági javaslat**⁵ kíséri, amelynek célja, hogy kezelje

¹A menekültügy és a migráció kezeléséről, az (EU) 2021/1147 és az (EU) 2021/1060 rendelet módosításáról, valamint a 604/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2024. május 14-i (EU) 2024/1351 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L, 2024/1351, 2024.5.22., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>) 9. cikke.

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1351 rendelete (2024. május 14.) a menekültügy és a migráció kezeléséről.

³ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: A migrációs és menekültügyi paktum végrehajtásának aktuális állása, COM/2025/319 final ([EUR-Lex - 52025DC0319 - EN - EUR-Lex](#)).

⁴ A menekültügy és a migráció kezeléséről szóló, 2024. május 14-i (EU) 2024/1351 európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikke.

⁵ A menekültügy és a migráció kezeléséről szóló, 2024. május 14-i (EU) 2024/1351 európai parlamenti és tanácsi rendelet 12. cikke.

a nyomás alatt álló tagállamok következő évi szolidaritási szükségleteit. Ezzel párhuzamosan folytatódik a paktum valamennyi elemének a végrehajtására irányuló munka annak érdekében, hogy a menekültügy és a migráció méltányos, határozott és hatékony kezelése céljából hatékony európai szolidaritási és felelősségi rendszer jöjjön létre.

II. A paktum végrehajtása: a felelősségvállalás és a szolidaritás egyensúlya

A tagállamok jól haladnak azon előkészületek terén, amelyek a paktum reformjainak végrehajtására, valamint a szolidaritásra és a felelősség igazságos elosztására vonatkozó új kötelezettségek teljesítésére irányulnak.

A **felelősség** területén a paktum fő újdonságai elsősorban olyan hatékonyabb, szilárdabb és tisztességesebb eljárások létrehozásában öltenek testet, amelyek egyszerűbb és hatékonyabb menekültügyi és migrációs rendszerekhez vezetnek, csökkentik a tagállamokra nehezedő adminisztratív terheket, felgyorsítják a feldolgozást, valamint a migránsok számára megfelelő támogatást nyújtanak és az ügyeikkel kapcsolatban magas színvonalú döntéshozatalt biztosítanak. Az Unió külső határain végzett új előszűrés⁶ lehetővé teszi majd az Unióba szabálytalanul belépő valamennyi harmadik országbeli állampolgár gyors azonosítását és helyzetének értékelését. A határon folytatott kötelező menekültügyi és visszaküldési eljárások⁷ részeként a kis valószínűséggel nemzetközi védelemben részesülő állampolgárok által benyújtott kérelmeket gyorsított módon, közvetlenül az Unió külső határain fogják elbírálni. Az új felelősségi szabályok⁸ gyorsabb és hatékonyabb eljárást tesznek lehetővé a nemzetközi védelem iránti kérelmek feldolgozásáért felelős tagállamok meghatározására. A megújított Eurodac-adatbázis⁹ és a befogadásra vonatkozó új szabályok¹⁰ pozitív hatással lesznek a szabálytalan továbbutazások kezelésére és korlátozására.

E tekintetben az irreguláris migránsok Unióba való első belépésének helye szerinti tagállamoknak számos új feladatot kell ellátniuk, különös tekintettel az Unió külső hatáira

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1356 rendelete (2024. május 14.) a harmadik országbeli állampolgárok külső határokon történő előszűrésének bevezetéséről, valamint a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/817 rendelet módosításáról (ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1348 rendelete (2024. május 14.) az Unión belüli nemzetközi védelem iránti közös eljárás létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>) és az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1349 rendelete (2024. május 14.) a határon folytatott visszaküldési eljárás létrehozásáról és az (EU) 2021/1148 rendelet módosításáról (ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1349/oj>).

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1351 rendelete (2024. május 14.) a menekültügy és a migráció kezeléséről, az (EU) 2021/1147 és az (EU) 2021/1060 rendelet módosításáról, valamint a 604/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1358 rendelete (2024. május 14.) a biometrikus adatok összehasonlítására szolgáló Eurodacnak az (EU) 2024/1351 és az (EU) 2024/1350 európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a 2001/55/EK tanácsi irányelv hatékony alkalmazása és a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek azonosítása érdekében történő létrehozásáról, valamint a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/818 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, továbbá a 603/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>).

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1346 irányelve (2024. május 14.) a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról (ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

érkező migrációs áramlások jellegére. Jelentős erőfeszítéseket kell majd tenniük különösen annak érdekében, hogy teljesítsék kötelezettségeiket valamennyi irregulárisan érkező személy előszűrése és nyilvántartásba vétele, a határon folytatott kötelező eljáráshoz szükséges „megfelelő kapacitás” kialakítása, valamint a nemzetközi védelem iránti kérelmek értékelése terén.

E tagállamok támogatása érdekében az (EU) 2024/1351 rendelet állandó **szolidaritási** mechanizmust hozott létre, amely egyensúlyt teremt a különböző tagállamokra háruló kihívások és feladatok között. Annak érdekében, hogy a mechanizmus – az említett rendelettel összhangban – működőképesé váljon, a Bizottság minden évben értékeli az Unión belüli általános migrációs helyzetet annak megállapítása céljából, hogy vannak-e olyan tagállamok, amelyek migrációs nyomás alatt állnak, amelyeket a migrációs nyomás kockázata fenyeget, vagy amelyek jelentős migrációs helyzettel szembesülnek. Ennek érdekében a Bizottság a tagállamokkal konzultálva **módszertant** dolgozott ki annak értékelésére, hogy az Unió általános helyzetét figyelembe véve vannak-e aránytalan kötelezettségekkel szembesülő tagállamok. A módszertan a rendelkezésre álló jó minőségű adatokra és információkra támaszkodik, biztosítva, hogy az eredmények méltányosak, objektívek és a jogi követelményekkel összhangban legyenek. A módszertant részletesen egy külön bizottsági szolgálati munkadokumentum¹¹ ismerteti.

A migrációs nyomás alatt álló tagállamok azonosítását követően, valamint figyelembe véve a jelentés megállapításait – többek között a következő évre vonatkozó előrejelzését –, a Bizottság javaslatot tesz a migrációs nyomás alatt álló tagállamok számára nyújtandó szolidaritási hozzájárulások szintjére is. A tagállamok különböző formában nyújthatnak szolidaritási hozzájárulást:

- **Áthelyezés**, amely a kérelmezőknek a migrációs nyomás alatt álló tagállamokból más hozzájáruló tagállamokba történő átadásából áll. A tagállamok a felelősséggel kapcsolatos kiegyensúlyozó intézkedéseket is alkalmazhatnak, vagyis a szolidaritás egy olyan formáját, amikor a szabálytalan továbbutazások által érintett tagállamok bizonyos feltételek teljesülése esetén felajánlhatják, hogy átvállalják a felelősséget a migrációs nyomás alatt álló tagállamoktól a már a területükön tartózkodó kérelmezőkért.
- **Pénzügyi hozzájárulások**, amelyek a hozzájáruló tagállamoktól az uniós költségvetésbe átcsoportosított összegekből állnak. A pénzügyi hozzájárulások olyan intézkedésekre irányulnak, amelyek támogatják a kedvezményezett tagállamokat például a migrációs, menekültügyi és befogadási rendszereik igazgatásában, a határigazgatásukban, vagy amelyek – a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap (MMIA) tekintetében és bizonyos feltételek mellett – a migráció külső dimenziójával kapcsolatos projekteket és fellépéseket finanszíroznak, többek között az irreguláris érkezések csökkentésének és a visszaküldések növelésének érdekében.
- **Alternatív szolidaritási intézkedések**, amelyek magukban foglalhatnak például anyagi vagy technikai természetbeni támogatást, többek között a határigazgatás tekintetében.

¹¹ SWD (2025)792, Methodology for the purposes of Commission implementing decision pursuant to Article 11 of Regulation (EU) 2024/1351 of the European Parliament and of the Council (Módszertan az (EU) 2024/1351 európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikke szerinti bizottsági végrehajtási határozat alkalmazásához).

A szolidaritási intézkedéseket az **éves szolidaritási vállalásalap** (a továbbiakban: a szolidaritási vállalásalap) létrehozásáról szóló (EU) 2024/1351 rendelet 57. cikke alapján elfogadandó tanácsi végrehajtási határozat fogja meghatározni, amely az (EU) 2024/1351 rendelet 12. cikke szerinti bizottsági javaslaton alapul. Az (EU) 2024/1351 rendelet 57. cikke értelmében a tagállamoknak meg kell állapodniuk a következő évre vonatkozó szolidaritási vállalásalap méretéről, valamint arról, hogy az egyes tagállamok a méltányos részesedésüknek megfelelően és a magas szintű uniós szolidaritási fórumon tett vállalásokkal összhangban hogyan járulnak ahhoz hozzá. Határozatában a Tanácsnak figyelembe kell vennie a vállalások eredményét a nyomás alatt álló tagállamok által azonosított szükségletekhez mérten, többek között a felelősséggel kapcsolatos kiegyensúlyozó intézkedések alkalmazása tekintetében.

A Bizottság szerint migrációs nyomás alatt álló tagállamok ezt követően hozzáférést kapnak a szolidaritási vállalásalaphoz, és nem lesznek kötelesek végrehajtani a vállalt szolidaritási hozzájárulásait, míg a jelentős migrációs helyzettel szembesülő tagállamok szolidaritási hozzájárulását a Tanács azok kérésére teljes mértékben vagy részlegesen csökkentheti. Ugyanakkor a hozzájáruló tagállamok nem kötelezhetők valamely kedvezményezett tagállam felé tett vállalásaik végrehajtására, amennyiben a Bizottság olyan rendszerszintű hiányosságokat tárt fel az adott tagállamban az (EU) 2024/1351 rendelet szerinti felelősségi szabályok tekintetében, amelyek a rendszer működésére nézve súlyos hátrányos következményekkel járhatnak.

A szolidaritási vállalásalap mellett a paktum **állandó uniós migrációs támogatási eszköztár** hoz létre, mely a következőkből áll: a releváns uniós szervek, hivatalok és ügynökségek által nyújtott operatív és technikai segítségnyújtás; uniós forrásokból és más finanszírozási forrásokból nyújtott támogatás; az uniós vívmányokban foglalt eltérések a konkrét migrációs kihívásokra való reagáláshoz; az uniós polgári védelmi mechanizmus aktiválása; a visszatérést és a visszailleszkedést elősegítő intézkedések; megerősített intézkedések és ágazatközi tevékenységek a migráció külső dimenziójában; fokozott diplomáciai és politikai kapcsolattartás; összehangolt kommunikációs stratégiák; hatékony és emberi jogokon alapuló migrációs politikák támogatása harmadik országokban, illetve a jogszerű migráció és a megfelelően kezelt mobilitás előmozdítása. Az uniós migrációs támogatási eszköztár a tagállamok rendelkezésére áll, és a sajátos szükségleteikhez igazítható.

Ez különösen fontos a migrációs nyomás kockázatának kitett tagállamok számára, amelyek elsőbbséget élveznek az ehhez a támogatási eszköztárhoz való hozzáférés tekintetében. A Bizottság finanszírozási támogatást fog nyújtani, és egyeztetni fog az uniós ügynökségekkel az operatív támogatás nyújtásának lehetséges rangsorolásáról.

A paktum végrehajtása – helyzetjelentés

A paktum 2024. júniusi hatálybalépése óta, valamint a közös végrehajtási terv elfogadását követően a tagállamok – a Bizottság és az érintett uniós ügynökségek támogatásával – fokozták erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy a jogalkotási megállapodás a gyakorlatban is működjön, és biztosítsák, hogy nemzeti menekültügyi, befogadási és migrációs rendszereik 2026 júniusáig készen álljanak a paktum teljes körű alkalmazására. Ugyanakkor általánosságban fel kell gyorsítani e reformok ütemét.

A nemzeti végrehajtási tervek és a vonatkozó irányítási intézkedések kidolgozásához vezető kezdeti szakaszt követően Uniós-szerte, valamint nemzeti szinten is áthelyeződött a hangsúly a

jogszabályok kiigazítására, a gyakorlati megvalósításra és a reformok erőforrásigényeinek teljesítésére.

A legutóbbi jelentés óta minden szinten **fontos mérföldkövek** teljesültek. Ezek közé tartozik a nemzeti stratégiák és készenléti tervek kidolgozása, a nemzeti jogi keretek kiigazítása, valamint az (EU) 2024/1351 rendelet alkalmazására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló bizottsági végrehajtási rendelet¹² elfogadása. Emelkedett azon tagállamok száma, amelyek teljesíteni kívánják a határon folytatott új eljáráshoz való **megfelelő kapacításra** vonatkozó céljaikat, és megkezdődött az Eurodac tesztelése.

Ugyanakkor **egyre világosabbá válik, hogy milyen kihívásokat kell még kezelni.** Idetartozik különösen az Eurodac végrehajtása, a határon folytatott eljárás kialakítása, valamint a szükséges infrastruktúra, személyzeti igények és adminisztratív intézkedések időben történő létrehozásának szükségessége. Unió-szerte hamarosan véglegesíteni kell az előszűrési intézkedéseket, és a befogadókapacitást hozzá kell igazítani az új kerethez, elegendő kapacitást és megfelelő normákat biztosítva. Bár a legtöbb tagállam ezt megtette, az alapjogok tiszteletben tartásának felügyeletére és a jogi tanácsadásra vonatkozó, még függőben lévő megállapodásokat meg kell kötni.

A Bizottságnak és valamennyi tagállamnak továbbra is együtt kell működnie annak biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi programozás hatékonyan igazodjon a nemzeti tervekhez, és hogy az új keret legfontosabb elemei elegendő forrással rendelkezzenek, akár uniós, akár nemzeti forrásokból.

A paktum végrehajtásáról szóló helyzetjelentést a melléklet tartalmazza.

III. A menekültügy, a befogadás és a migráció területének stratégiai helyzetképe

Az e jelentésben szereplő bizonyítékok alátámasztják a tagállamok migrációs helyzetét azonosító bizottsági határozatot, valamint a migrációs helyzet kezeléséhez szükséges éves szolidaritási vállalásalap létrehozásáról szóló tanácsi végrehajtási határozatra irányuló bizottsági javaslatot. Így a jelentés olyan átfogó és stratégiai helyzetképet nyújt, amely korai előrejelző és figyelemfelhívó eszközként is szolgál az Unió számára a migráció és a menekültügy területén.

A stratégiai helyzetkép a következőkből áll: a) a menekültügy, a befogadás és a migráció területén az Unióban és valamennyi tagállamban a 2024. július 1. és 2025. június 30. közötti 12 hónapos időszakban bekövetkezett főbb fejlemények **elemzése**; valamint b) a 2026-ra vonatkozó **előrejelzés**, továbbá az Unió és a tagállamok **felkészültségének** szintjére vonatkozó információk a várható tendenciákra való reagálás és az azokhoz való alkalmazkodás érdekében. Az e jelentésben foglalt áttekintés kiterjed az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex) által végzett nyomon követésből és az (EU) 2022/922 rendelettel¹³ összhangban elvégzett értékelésből származó megállapításokra is.

¹² A Bizottság végrehajtási rendelete az (EU) 2024/1351 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a menekültügy és a migráció kezelése tekintetében történő alkalmazására vonatkozó szabályok megállapításáról és az 1560/2003/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről.

¹³ Az Európai Unió Menekültügyi Ügynöksége által végzett nyomon követés, valamint az (EU) 2024/1356 rendelet 10. cikkével összhangban végzett, az (EU) 2024/1351 rendelet 9. cikkének e) pontjában említett nyomon követés eredménye nem áll rendelkezésre, mivel ezek a nyomonkövetési mechanizmusok még nem működnek.

Az áttekintés a tagállamok, az érintett uniós ügynökségek¹⁴ és az Európai Külügyi Szolgálat által szolgáltatott mennyiségi és minőségi adatokon és információkon alapul. Az elemzés és az előrejelzés továbbá a migrációs felkészültségi és válságkezelési mechanizmus uniós hálózatán¹⁵ belüli rendszeres eszmecserék eredményeire épít.

A stratégiai helyzetképet ez a jelentés tartalmazza, és azt kiegészíti a jelentésben szereplő elemzést alátámasztó statisztikai bontást tartalmazó bizottsági szolgálati munkadokumentum, az elemzést alátámasztó részletes információkat tartalmazó bizottsági szolgálati munkadokumentum¹⁶, valamint a 2026-ra vonatkozó előrejelzés részleteit tartalmazó bizottsági szolgálati munkadokumentum¹⁷.

a. A 2024 júliusa és 2025 júniusa közötti menekültügyi, befogadási és migrációs helyzet elemzése

Összességében 2024 júliusa és 2025 júniusa között **az Unióban a migrációs helyzet tovább javult** az előző évekhez képest. Az EU-ba irregulárisan érkezők, a nemzetközi védelem iránti kérelmek és a szabálytalan továbbutazások száma csökkent¹⁸, ami már 2024 óta megfigyelhető stabil tendencia. Ez többek között a Bizottság és a tagállamok által a származási és tranzitországokkal folytatott együttműködés fokozása, valamint az Unió külső határainak megerősítése érdekében tett közös erőfeszítéseknek köszönhető.

¹⁴ Az Európai Unió Menekültügyi Ügynöksége (EUAA), a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniói Ügynöksége (Europol), az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex), a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség nagyméretű IT-rendszereinek üzemeltetési igazgatását végző európai uniós ügynökség (eu-LISA), az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA).

¹⁵ A paktum korai eredménye, a migrációs felkészültségi és válságkezelési hálózat olyan operatív keret, amely összefogja az érintett uniós érdekelt feleket a migrációs áramlások és helyzetek nyomon követése és előrejelzése érdekében. A hálózatot a migrációval kapcsolatos felkészültségi és válságkezelési uniós mechanizmusról szóló, 2020. szeptember 23-i (EU) 2020/1366 bizottsági ajánlással ([EUR-Lex - 32020H1366 - EN - EUR-Lex](#)) hozták létre.

¹⁶ A „Supporting the analysis of the asylum, reception and migration situation in the Union and in the Member States” (Az uniós és tagállami menekültügyi, befogadási és migrációs helyzet elemzésének támogatása) című SWD(2025) 790 bizottsági szolgálati munkadokumentum, valamint a „Statistical breakdown supporting the analysis of the asylum, reception and migration situation in the Union and in the Member States” (Az uniós és tagállami menekültügyi, befogadási és migrációs helyzet elemzését alátámasztó statisztikai bontás) című SWD (2025) 793 bizottsági szolgálati munkadokumentum érzékeny dokumentumnak minősül, mivel olyan adatokat tartalmaz, amelyek az azokban szereplő információk részletessége, továbbá az uniós ügynökségek és a Bizottság operatív tevékenységei akadályozásának kockázata miatt nem hozhatók nyilvánosságra.

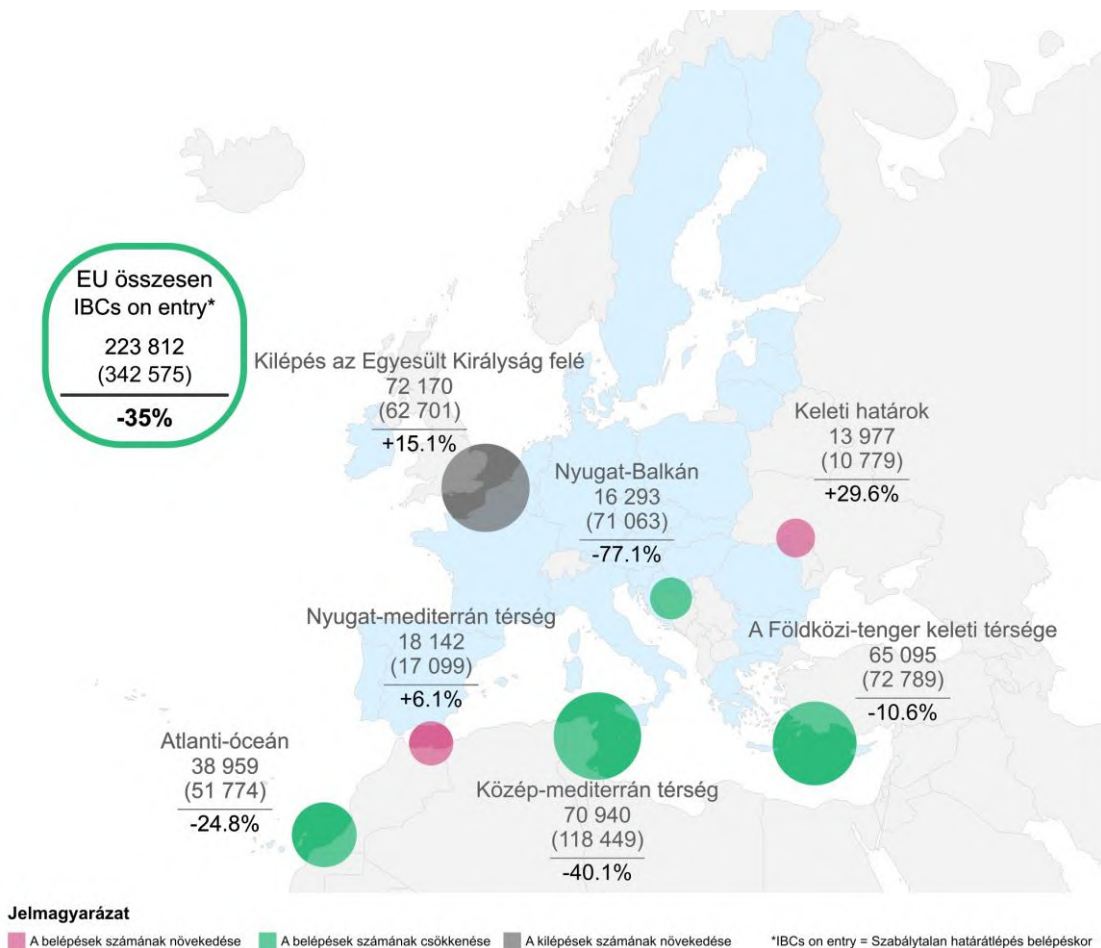
¹⁷ SWD(2025) 791, Projection pursuant to Article 9(3)(b) of Regulation (EU) 2024/1351 of the European Parliament and of the Council for the year 2026 (Az (EU) 2024/1351 európai parlamenti és tanácsi rendelet 9. cikke (3) bekezdésének b) pontja szerinti előrejelzés a 2026. évre vonatkozóan), RESTREINT UE/EU RESTRICTED minősítésű dokumentum.

¹⁸ Mivel ez a jelentés a 2024. július 1. és 2025. június 30. közötti időszakra vonatkozik, az éves összehasonlítás a 2023. július 1-jétől 2024. június 30-ig tartó 12 hónapos időszakra utal (a továbbiakban: az előző referenciaidőszak).

Irreguláris migráció az Unió külső határain¹⁹

Az Unió külső határain a szabálytalan határátlépések száma²⁰ **35 %-kal csökkent a 2023 júliusa és 2024 júniusa közötti időszakhoz képest**. A legtöbb migrációs útvonalon – beleértve azokat is, amelyeken az Unióba irányuló legtöbb szabálytalan határátlépést észlelték – csökkenő tendenciák figyelhetők meg.

1. ábra – Szabálytalan határátlépések migrációs útvonalak szerint²¹

Forrás: A Közös Kutatóközpont (JRC) által a Frontex adatai alapján kidolgozott ábra.

¹⁹ Az e szakaszban szereplő elemzés a Frontex adatain alapul.

²⁰ A szabálytalan határátlépések száma azon harmadik országbeli vagy uniós/schengeni társult országbeli állampolgárok számára utal, akiket a tagállami hatóságok a külső határokon található határátkelők közötti területre való szabálytalan belépésor vagy az onnan való szabálytalan kilépés kísérletekor észleltek. Előfordulhat azonban, hogy egy harmadik országbeli állampolgárt többször is észlelnek a valamely tagállam területére való szabálytalan belépés/kilépés esetén.

²¹ Ez a térkép azon útvonalakat tartalmazza, amelyeken több mint 500 szabálytalan határátlépést észleltek.

Bár a **görögországi** migrációs helyzet összességében stabil maradt, a GDP-hez és a népességhez képest az országban volt a legmagasabb a szabálytalan határátlépések száma²², valamint a Földközi-tenger keleti térségében húzódó útvonal mentén itt történt a szabálytalan határátlépések többsége (több mint 60 000 szabálytalan határátlépés), főként Törökországból és Líbiából, továbbá jelentősen nőtt a Krétán nyilvántartásba vett érkezők száma. **Cipruson** a szabálytalan határátlépések száma jelentősen csökkent – főként a Szíriából és Libanonból való kevesebb távozás miatt –, többek között az Aszad-rezsim bukása és a libanoni hatóságokkal való fokozott együttműködés miatt. A GDP-hez és a népességhez viszonyítva azonban Ciprus – az ott észlelt közel 3 000 szabálytalan határátlépéssel – még mindig a harmadik helyen áll az Unióban az irregulárisan érkezők száma tekintetében. **Bulgáriában** a szabálytalan határátlépések száma kismértékben visszaesett, és az irregulárisan érkezők Törökországból indulnak.

Olaszországban és Spanyolországban a szabálytalan határátlépések száma a 2023 júliusa és 2024 júniusa közötti időszakhoz képest csökkent, bár a szám adatok abszolút értékben továbbra is magasak. Az Olaszországba indulók száma csökkent, részben a tunéziai hatóságokkal való szorosabb együttműködésnek²³, valamint a török határon végzett határellenőrzés szigorításának köszönhetően. A Líbiából való távozások száma továbbra is magas, és tovább emelkedett, mivel a csempészhalózatok kihasználják a régió növekvő instabilitását. A nyugat-afrikai országokkal – különösen Mauritániával²⁴ és Szenegállal – folytatott kétoldalú és uniós együttműködés megerősítése nyomán a Spanyolországba irányuló szabálytalan határátlépések száma csökkent, mivel kevesebben érkeznek a Kanári-szigetekre vezető atlanti útvonal mentén. A fokozott határőrizet Mauritániában és Szenegállban arra készítette az embercsempészeket, hogy a két említett ország helyett Bissau-Guineát, Guineát és Gambiát használják kiindulási pontként. A nyugat-mediterrán útvonalon Algéria volt a fő kiindulási pont – ezen az útvonalon történt a szabálytalan határátlépések 79 %-a –, és a Baleár-szigetek felé több szabálytalan határátlépést regisztráltak. A Spanyolországgal folytatott kétoldalú együttműködés fokozásának és a határőrizet megerősítésének eredményeként Marokkóból jelentősen kevesebb migráns indult útnak.

A **La Manche csatorna** mentén a 2023 júliusa és 2024 júniusa közötti időszakhoz képest 15 %-kal többen indultak Franciaországból az Egyesült Királyságba (szabálytalan határátlépés kilépéskor). Míg a franciaországi határigazgatási erőfeszítések megakadályozták, hogy a több mint 72 000 regisztrált szabálytalan határátlépő 40 %-a Franciaországból az Egyesült Királyságba utazzon, a sikeres határátlépések (az Egyesült Királyságba való érkezések) száma a 2023 júliusa és 2024 júniusa közötti időszakhoz képest még mindig mintegy 35 %-kal emelkedett.

A **nyugat-balkáni régióban** a 2023 júliusa és 2024 júniusa közötti időszakhoz képest jelentősen csökkent az irreguláris érkezések száma. A Nyugat-Balkánra vonatkozó uniós

²² Kiszámítása az egyes tagállamok e mutatóhoz viszonyított arányának, valamint a GDP-jükhöz és népességükhöz viszonyított arányának az összehasonlításával történt. Az egyes tagállamok GDP-hez és népességhez viszonyított arányát az (EU) 2024/1351 rendelet 66. cikkében meghatározott referenciakulcsnak megfelelően, az Eurostat adatainak felhasználásával számították ki.

²³ Az Európai Unió és Tunézia közötti stratégiai és globális partnerségről szóló egyetértési megállapodás, amelyet 2023. júliusban írtak alá.

²⁴ A Mauritániai Iszlám Köztársaság és az Európai Unió közötti migrációs partnerség létrehozásáról szóló együttes nyilatkozat, amely 2024 márciusában született.

cselekvési terv²⁵ végrehajtása politikai, pénzügyi és operatív támogatást nyújtott a régióban a migrációkezeléshez²⁶. A migráncscempészes felszámolására irányuló rendőrségi ellenőrzések megerősítése, valamint a kelet-mediterrán útvonalon a szabálytalan határátlépések számának csökkenése szintén hozzájárult az irregulárisan érkezők számának visszaeséséhez. Továbbra is a Bosznia-Hercegovinán és Horvátországon áthaladó folyosót használják a leggyakrabban, bár a 2023 júliusa és 2024 júniusa közötti időszakhoz képest kevesebb szabálytalan határátlépést észleltek. 2023. október vége óta a migráció fokozódását figyelték meg e folyosó mentén, miután az embercempészek a megerősített szerbiai rendőrségi műveletek elkerülése érdekében az említett határszakasz felé irányították tevékenységüket. A referencia-időszakban **Horvátország** regisztrálta az érkezők 76 %-át – több mint 12 000 szabálytalan határátlépést – a régióban, uniós szinten pedig a második legmagasabb számú szabálytalan határátlépést a GDP-hez és a népességhez viszonyítva.

Az Unió keleti határán alacsony és viszonylag stabil maradt a szabálytalan határátlépések száma. Ezek többsége olyan ukrán állampolgárokat érintett, akik szabálytalanul léptek be Romániába, és átmeneti védelmet kértek. Oroszország és Belarusz fellépései továbbra is befolyásolják a migráció dinamikáját a keleti határon, különösen **Lengyelországban, Lettországon, Litvániában, Finnországban és Észtországban**. A migráció fegyverként való felhasználására irányuló, államilag támogatott folyamatos kísérletekre válaszul megerősítették a határellenőrzést, csökkentve a szabálytalan határátlépések számát Belarusból (1 421 szabálytalan határátlépés, ebből 82 % Lengyelországba irányult). A migráció fegyverként való felhasználása továbbra is komoly migrációs és biztonsági kihívást jelent, amelyekhez alkalmankénti erőszakos incidensek és határátlépési kísérletek társulnak. Lengyelország a határán pufferzónát hozott létre, és ideiglenesen korlátozza a nemzetközi védelem iránti kérelmek benyújtásának jogát az adott határszakaszon, kivéve a veszélyeztetett csoportok esetében. Ezenfelül Lettország és Litvánia fokozta a határőrizeti intézkedéseket a Belarusszal közös határán. Észtország megerősítette a határigazgatási intézkedéseket az Oroszországgal közös határon, míg Finnország 2023 novemberében lezárta az Oroszországgal közös határon lévő átkelőhelyeit, miután Oroszország több alkalommal is megkísérelte fegyverként használni a migrációt. Azóta az Oroszországgal közös határon – többek között Észtországban – a migrációs helyzet viszonylag nyugodt maradt.

2024 júliusa és 2025 júniusa között több mint 110 000 személy **beléptetését tagadták meg** az Unió külső határain, elsősorban a szárazföldi (55 %) és a légi (41 %) határokon. A beléptetés megtagadását a legtöbb esetben a hiányzó vagy érvénytelen okmányok indokolták²⁷. Abszolút értékben Lengyelországban, Horvátországban, Franciaországban és Romániában volt a legmagasabb a beléptetések megtagadásának száma, míg a GDP-hez és a népességhez

²⁵ A Nyugat-Balkánra vonatkozó uniós cselekvési terv, 2022. december 5., elérhető a következő internetcímen: https://home-affairs.ec.europa.eu/eu-action-plan-western-balkans_en.

²⁶ 2025 júniusában jogállásról szóló újgenerációs megállapodást írtak alá Bosznia-Hercegovinával, amely lehetővé teszi a Frontex készenléti alakulati tisztjei számára, hogy végrehajtási hatáskörökkel rendelkezve együttműködjenek a helyi határigazgatási hatóságokkal, így a teljes nyugat-balkáni régió (Koszovó kivételével – Ez a megnevezés nem érinti a jogállással kapcsolatos álláspontokat, továbbá összhangban van az 1244 (1999) sz. ENSZ BT-határozattal és a Nemzetközi Bíróságnak a koszovói függetlenségi nyilatkozatról szóló véleményével) az ilyen megállapodások hatálya alá és az azt követő telepítések hatókörébe tartozhat.

²⁷ Ez magában foglalta azokat az eseteket is, amikor harmadik országbeli állampolgárok túllépték a 180 napos időszakon belül engedélyezett 90 napos tartózkodást, illetve nem rendelkeztek érvényes vízummal vagy tartózkodási engedéllyel.

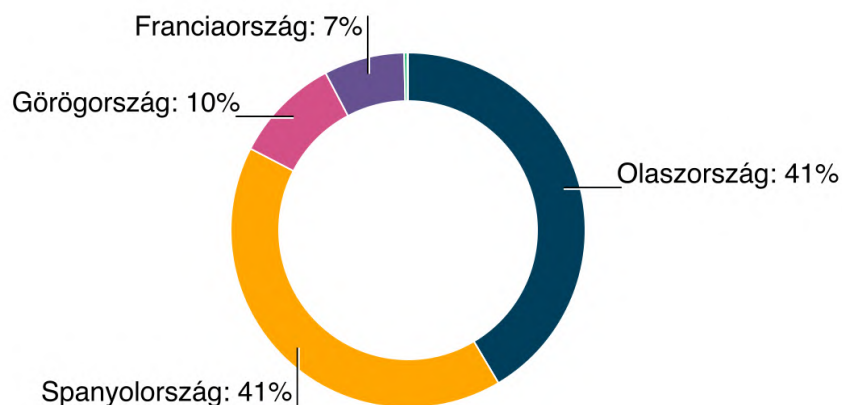
viszonyítva Horvátország, Lettország és Észtország adta ki a legtöbb elutasítást. A beléptetés megtagadásának többsége ukránokat²⁸, albánokat, moldovaiakat és törököket érintett.

Amint azt a schengeni rendszer helyzetéről szóló 2025. évi jelentés is kiemeli, folyamatos erőfeszítésekre van szükség **a schengeni térség külső határai minőségének és rezilienciájának** megerősítése érdekében, különösen az eszkalálódó biztonsági fenyegetésekre tekintettel²⁹. A Frontex 2025. évi sebezhetőségi értékelése biztató eredményeket mutatott³⁰, ugyanakkor azt is kiemelte, hogy egyes tagállamokban tovább kell erősíteni a migrációkezelési képességeket a határokon, többek között azáltal, hogy megfelelő humán erőforrásokat különítenek el az előszűrés és a személyes meghallgatás elvégzéséhez. Ezzel párhuzamosan az alapvető jogok határokon történő tiszteletben tartásának biztosítása továbbra is közös kihívást jelent, különösen a migráció fegyverként való felhasználásával összefüggésében.

Tengeri úton, kutatási-mentési műveleteket követően érkezők³¹

A **kutatási-mentési műveleteket** követően az Unióban partra szállított harmadik országbeli állampolgárok száma a 2023 júliusa és 2024 júniusa közötti időszakhoz képest 36 %-kal csökkent. 2024. július 1. és 2025. június 30. között kutatási-mentési műveleteket követően közel 97 000 személyt szállítottak partra az Unióban. Az Unióban partra szállított személyek együttesen **több mint 80 %-a Olaszországba és Spanyolországba érkezett.**

2. ábra – Kutatási-mentési műveletek során partra szállított személyek

Forrás: A Közös Kutatóközpont (JRC) által a Frontex adatai alapján kidolgozott ábra.

A tengeren bajba jutott személyeknek való segítségnyújtás a tagállamok jogi kötelezettsége, amelyet a nemzetközi és az uniós jog is előír³². A tengeri hajózásra alkalmatlan

²⁸ Érvényes engedéllyel nem rendelkező vagy átmeneti védelem hatálya alá nem tartozó ukránok.

²⁹ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: A schengeni rendszer helyzetéről szóló 2025. évi jelentés, [EUR-Lex - 52025DC0185 - EN - EUR-Lex](#).

³⁰ A Frontex jelentése szerint a tagállamokban a határellenőrzési kapacitásokkal és felkészültséggel kapcsolatban azonosított sebezhetőségek teljes száma összességében csökkenő tendenciát mutat: [The 2025 Vulnerability Assessment brings an encouraging outcome](#) (A 2025. évi sebezhetőségi értékelés biztató eredménnyel jár).

³¹ Az e szakaszban szereplő elemzés a Frontex adatain alapul.

³² Az Európai Bizottság 2020. évi ajánlása a kutatás-mentésről ([eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020H1365](#)), különösen az 5. és 7. pontban szereplő hivatkozások; az

hajókon az Európai Unióba jutásra irányuló kísérletek következtében további migránsok vesztették életüket a tengeren: a referencia-időszakban legalább 3 000 ember vesztette életét vagy tűnt el a tengeren. Az Unióba vezető úton továbbra is a Földközi-tenger középső térségében és az Atlanti-óceán térségében húzódó útvonalon történt a legtöbb haláleset³³. A **Franciaországból a La Manche csatornán** keresztül az Egyesült Királyságba irányuló, a csempészhálózatok által elősegített, kishajókkal történő tengeri átkelések jelentős kihívást támasztottak a kutatási-mentési műveletekben részt vevő francia hatóságok számára. A csempészhálózatok a hatóságok túlterhelése érdekében egyszerre több túlszűfolt hajó elindítását is megszervezték, aminek következtében a kutatási-mentési műveleteket követően mintegy 7 000 személyt szállítottak partra Franciaországban.

*Nemzetközi védelem és átmeneti védelem az Unióban*³⁴

Bár az Unióban a nemzetközi védelem iránt benyújtott kérelmek száma továbbra is magas – összesen 871 000 –, a 2023 júliusa és 2024 júniusa közötti időszakhoz képest 21 %-kal csökkent. Ennek oka elsősorban az irregulárisan érkezők számának csökkenése, valamint a szíriai állampolgárok kérelmeinek meredek visszaesése volt. **A tagállamok 271 000, nemzetközi védelmet adó határozatot hoztak**³⁵, ami **20 %-os csökkenést jelent a 2023 júliusa és 2024 júniusa közötti időszakhoz képest**³⁶. A GDP-hez és a népességhez viszonyítva **Görögország, Ausztria és Ciprus** biztosította a legtöbb nemzetközi védelmet. Abszolút értékben Németország, Franciaország és Görögország hozta meg a legtöbb kedvező határozatot a nemzetközi védelem iránti kérelmekről, míg a legtöbb humanitárius jogállást Spanyolország adta ki, többségében venezuelaiak és kolumbiaiak számára.

Európai Bizottság iránymutatása a jogellenes be- és átutazás, valamint a jogellenes tartózkodás elősegítésének meghatározásáról és megelőzéséről szóló uniós szabályok végrehajtásáról ([eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC1001\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC1001(01))), különösen annak 4. és 5. pontja.

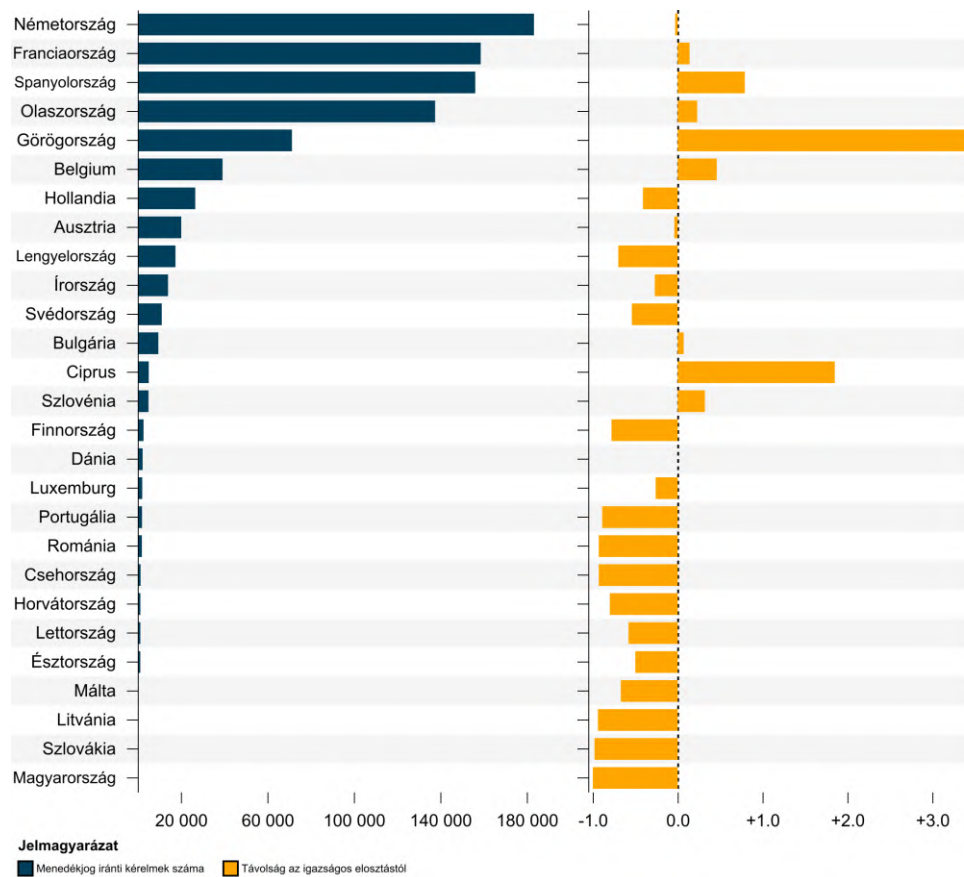
³³ [Adatok | Missing Migrants Project](#) (Eltűnt Migránsok Projekt), forrás: Nemzetközi Migrációs Szervezet.

³⁴ A nemzetközi védelemről, illetve az átmeneti védelemről szóló elemzés az EUAA, illetve az Eurostat adatain alapul.

³⁵ Idetartoznak az elsőfokú határozatok, valamint a Genfi Egyezmény szerinti menekült jogállást és kiegészítő védelmi jogállást biztosító fellebbezési vagy felülvizsgálati határozatok.

³⁶ A nemzetközi védelemmel kapcsolatos, első fokú elismerő menekültügyi határozatok aránya 31 %-ra csökkent, főként a szíriai, afgán és iraki állampolgárok számára kiadott kedvező határozatok számának csökkenése miatt.

3. ábra – Nemzetközi védelem iránti kérelmek tagállamonkénti bontásban abszolút értékben, valamint egy főre és GDP-re vetítve³⁷

Forrás: A Közös Kutatóközpont (JRC) által az EUAA és az Eurostat adatai alapján kidolgozott ábra (GDP és népesség).

A GDP-hez és a népességhez viszonyítva uniós szinten Görögországhoz és Ciprushoz érkezett be a legtöbb kérelem. Abszolút számokban kifejezve Németország kapta a legtöbb nemzetközi védelem iránti kérelmet – annak ellenére, hogy a 2023 júliusa és 2024 júniusa közötti időszakhoz képest 40 %-os csökkenés volt tapasztalható –, amelyet Franciaország, Spanyolország és Olaszország követett. Az Unióban vízummentesen utazó venezuelaiak rekordmagas számban nyújtottak be nemzetközi védelem iránti kérelmet, elsősorban Spanyolországban. Az afgán állampolgárok által benyújtott, menedékjog iránti kérelmek száma csökkent, de Afganisztán még így is a harmadik helyet foglalja el az országok rangsorában. **A kísérő nélküli kiskorúak kérelmeinek száma szintén csökkent, 25 %-kal, és az összes kérelem 3 %-át tették ki.** A GDP-hez és a népességhez viszonyítva uniós szinten Görögország, Bulgária és Ciprus kapta a legtöbb kérelmet kísérő nélküli kiskorúaktól; Görögországban egyre több kísérő nélküli egyiptomi állampolgár kiskorú nyújt be kérelmet. Abszolút értékben a legtöbb ilyen kérelmet Németországban, Görögországban és Hollandiában nyújtották be, főként szíriai és afgán állampolgárok.

³⁷ Kiszámítása az egyes tagállamok e mutatóhoz viszonyított arányának, valamint a GDP-jükhöz és népességükhöz viszonyított arányának az összehasonlításával történt. Az egyes tagállamok GDP-hez és népességhez viszonyított arányát az (EU) 2024/1351 rendelet 66. cikkében meghatározott referenciakulcsnak megfelelően, az Eurostat adatainak felhasználásával számították ki.

Az Aszad-rezsim bukását követően több tagállam ideiglenesen felfüggesztette a szíriai állampolgárok által benyújtott kérelmek feldolgozását, ugyanakkor még mindig a szíriaiak jelentik a nemzetközi védelemért folyamodó legnagyobb csoportot az Unióban, elsősorban Németországban.

4. ábra – Átmeneti védelemben részesülő személyek a tagállamokban

Forrás: A Közös Kutatóközpont (JRC) által az Eurostat adatai alapján kidolgozott ábra.

Oroszország most is zajló agressziós háborúját és az Ukrajna elleni támadások eszkalálódását követően 2025 júniusa óta **4,3 millió személy részesül átmeneti védelemben az Unióban**. Legtöbbjük továbbra is Németországban és Lengyelországban tartózkodik, és az Unió összes kedvezményezettjének 51 %-át teszik ki. A GDP-hez és a népességhez viszonyítva Csehország fogadta be a legtöbb, átmeneti védelemben részesülő személyt, ezt követte Lengyelország, Szlovákia és Észtország. Az ukrán állampolgárok továbbra is folyamatosan érkeztek az Unióba, közülük néhányan ideiglenesen hazautaztak családlátogatás vagy idénymunka céljából. 2024 júliusa és 2025 júniusa között **több mint 681 000 átmeneti védelmet vettek nyilvántartásba az Unióban**. A GDP-hez és a népességhez viszonyítva Csehország adta ki messze a legtöbb átmeneti védelmet, ezt követte Lengyelország, Észtország, Litvánia, Bulgária, Lettország, Szlovákia és Ciprus. 2024 júliusa és 2025 júniusa között a hosszabb távú védelmi jogállást kérő ukrán állampolgárok egyre nagyobb számban kérelmeztek nemzetközi védelmet az Unióban, különösen Franciaországban és Lengyelországban.

A tagállamok számos kihívással szembesülnek az átmeneti és a nemzetközi védelemben részesülő személyek integrációja terén. Amint azt az integrációról és a befogadásról szóló, 2021–2027-es cselekvési terv féldős felülvizsgálata megállapította, továbbra is fennállnak kihívások, különösen a lakhatás, az oktatás és a munkaerőpiac területén³⁸. A nemzetközi védelmet igénylő vagy családtagjaikhoz csatlakozó migránsok foglalkoztatási rátája általában alacsonyabb, mint a migráns munkavállalóké. Emellett a hosszú távú felmérések azt mutatják, hogy a menedékkérők csak 10 éves tartózkodás után érnek el az állampolgárokéhoz hasonló munkaerőpiaci eredményeket. A megfelelő lakhatás biztosítása szintén továbbra is kihívást jelent: a kutatások azt mutatják, hogy 2023-ban az Unióban a migránsok több mint egyhatoda élt túlszűfolt szálláshelyen (+70 % a belföldi születésű lakossághoz képest)³⁹. Ezek a tényezők negatívan hatnak az integrációs eredményekre, további terhet róva a szociális védelmi rendszerekre és a befogadási rendszer működésére.

Az átmeneti védelemben részesülők több mint 75 %-a nő és gyermek. Az elhelyezés és a szociális támogatás tagállamonként eltérő volt. A legtöbb tagállam elkezdte ösztönözni az önállóságot és a gazdasági függetlenséget, fokozatosan korlátozottabb támogatást nyújtva a lakhatási és szociális ellátásokhoz, ezzel párhuzamosan pedig integrációs intézkedésekbe fektetett be. A tagállamok által hozott különböző intézkedések hozzájárultak a munkaerőpiaci integráció javításához, bár a nők munkaerőpiaci integrációja sajátos akadályok miatt még mindig bonyolultabb⁴⁰. A lakóhelyüket elhagyni kényszerült ukrán gyermekek iskoláztatása eltérő, az iskoláztatási arány pedig változó volt, és továbbra is sajátos kihívások állnak fenn a fogyatékkal élő gyermekek tekintetében.

Szabálytalan továbbutazások az Unión belül⁴¹

Több tagállam is szembesült azzal, hogy az Unión belül a migránsok nagy számban utaznak tovább szabálytalanul, majd kérelmeznek nemzetközi védelmet. A 604/2013/EU rendelet (a továbbiakban: a Dublin III. rendelet)⁴² értelmében a nemzetközi védelmet kérelmező személy nem választhatja meg a kérelmének megvizsgálásáért felelős tagállamot. Az egyik tagállamból a másikba történő továbbutazások és a 604/2013/EU rendelet felelősségi szabályainak végrehajtása terén tapasztalt hiányosságok különös terhet rónak a fő célországok menekültügyi, migrációs és befogadási rendszereire.

³⁸ Commission Staff Working Document Mid-term review of the Commission Action Plan on Integration and Inclusion 2021-2027 (Bizottsági szolgálati munkadokumentum: Az integrációról és a befogadásról szóló, 2021–2027-es bizottsági cselekvési terv féldős értékelése), amely „A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: A migrációs és menekültügyi paktum végrehajtásának aktuális állása” című dokumentumot kíséri, SWD (2025) 162 final ([EUR-Lex - 52025SC0162 - EN - EUR-Lex](#)).

³⁹ OECD/Európai Bizottság (2023), Indicators of Immigrant Integration 2023: Settling In (2023. évi bevándorlási integrációs adatok: Letelepedés), OECD Publishing, Párizs, <https://doi.org/10.1787/1d5020a6-en>.

⁴⁰ UNHCR, *"A poverty assessment of Ukrainian refugees in neighbouring countries"* countries. (Az ukrán menekültek szegénységének felmérése a szomszédos országokban), 2025. március 17., 14. o.

⁴¹ A szabálytalan továbbutazások elemzése az EUAA és az eu-LISA adatain alapul.

⁴² Az Európai Parlament és a Tanács 604/2013/EU rendelete (2013. június 26.) egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról (átdolgozás) (HL L 180., 2013.6.29., [ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/604/oj](http://data.europa.eu/eli/reg/2013/604/oj)).

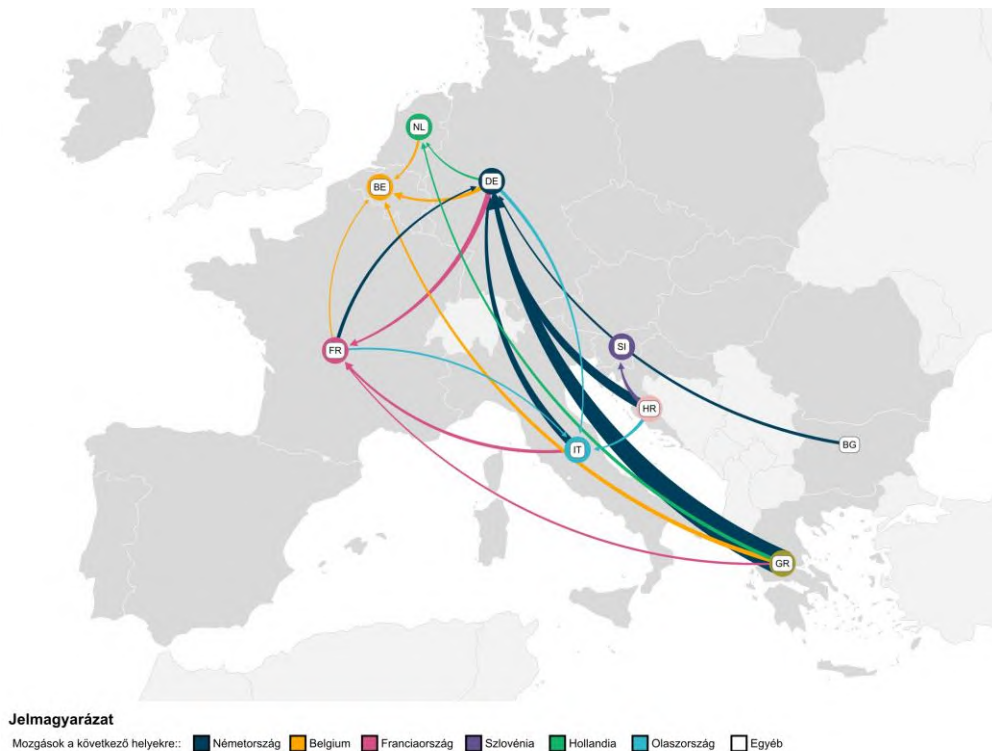
Bár a szabálytalan továbbutazásokról nem állnak rendelkezésre pontos adatok, az Unión belüli utazások nagyságrendje és iránya tekintetében elérhető helyettesítő mutatók⁴³. Az új Eurodac-rendelet és -adatbázis lehetővé fogja tenni a szabálytalan továbbutazások pontosabb nyomon követését⁴⁴. Az Eurodacból elérhető adatok jelenleg arra engednek következtetni, hogy **az Unión belüli szabálytalan továbbutazások száma mintegy 25 %-kal csökkent** a 2023 júliusa és 2024 júniusa közötti időszakhoz képest⁴⁵, ami nagyjából összhangban van az irreguláris érkezések átfogó csökkenésével. E csökkenés ellenére a szabálytalan továbbutazások továbbra is kihívást jelentenek a fő célszágok számára. A szabálytalan továbbutazások az Unióba való első belépés szerinti országokból jellemzően az Unió északnyugati részén található tagállamokba irányulnak. Abszolút értékben a fő kiindulási ország Görögország, Németország, Horvátország, Olaszország és Franciaország volt, míg a legtöbb szabálytalan továbbutazás Németországba, Franciaországba, Belgiumba, Olaszországba és Hollandiába irányult. A legtöbb szabálytalan továbbutazásra Görögországból Németországba, Horvátországból Németországba, Olaszországból Németországba és Olaszországból Franciaországba került sor.

⁴³ A helyettesítő mutatók közé tartoznak a 604/2013/EU rendelet működésének nyomon követése céljából gyűjtött adatok (a továbbiakban: a dublini statisztikák), valamint az Eurodacban – a (603/2013/EU rendelettel létrehozott) uniós ujjnyomat-adatbázisban – tárolt adatok. Az Eurodac menedékjogot kérelmező vagy a schengeni térség külső határainak szabálytalan átlépése során elfogott személyek ujjnyomatait tárolja és hasonlítja össze.

⁴⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1358 rendelete (2024. május 14.) a biometrikus adatok összehasonlítására szolgáló Eurodacnak az (EU) 2024/1351 és az (EU) 2024/1350 európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a 2001/55/EK tanácsi irányelv hatékony alkalmazása és a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek azonosítása érdekében történő létrehozásáról, valamint a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/818 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, továbbá a 603/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>).

⁴⁵ 398 000 külföldi Eurodac-találatot jelentettek (amikor a kiindulási ország és a célszág is tagállam), ami 27 %-kal kevesebb, mint a 2023 júliusa és 2024 júniusa közötti időszakban.

5. ábra – A szabálytalan továbbutazások térképe az Eurodac-találatok alapján (útvonalak > 6000 találattal)⁴⁶

Forrás: A Közös Kutatóközpont (JRC) által az eu-LISA adatai alapján kidolgozott ábra.

A fentieket a 604/2013/EU rendelet működésének nyomon követése céljából gyűjtött dublini statisztikákkal⁴⁷ kiegészítve az derül ki, hogy **Szlovénia, Belgium, Luxemburg, Németország, Horvátország és Ausztria voltak a leginkább érintett országok a GDP-jükhöz és a népességükhöz viszonyítva.** Számos tagállam nem bocsát ki megkereséseket, mert azok gyakran nem vezetnek az adott személy fizikai átadásához. Emellett az átadások végrehajtási aránya továbbra is nagyon alacsony (19 %)⁴⁸. Az átvevő és az átadó tagállamok előtt álló operatív és kapacitásbeli akadályok szintén csökkentették a végrehajtási arányt: a megfelelő szálláshelyek hiánya, a befogadás elégtelen anyagi feltételei és a korai integráció korlátozott lehetőségei hatással voltak a végrehajtott átadások számára. Németország hajtott végre a legtöbb átadást és fogadta a legtöbb átadott személyt, majd Franciaország és Hollandia következett. GDP-jéhez és népességéhez mérten Horvátország fogadta messze a legtöbb, más tagállamokból átadott személyt. Görögország és Olaszország nagyon kevés átadott személyt

⁴⁶ A térkép a szabálytalan továbbutazások főbb útvonalait ábrázolja az Eurodac-találatok által jelzettnek megfelelően. A nyílhegy a továbbutazások irányát mutatja, a nyíl vastagsága pedig a találatok számára utal.

⁴⁷ A referencia-időszakban mintegy 93 000 visszavétel és átvétel iránti kimenő megkeresésre került sor szabálytalan határátlépés és tartózkodás alapján.

⁴⁸ A kohorszadatok hiánya, valamint az átadás iránti megkeresés elfogadása és a fizikai átadás közötti akár jelentős időeltolódás miatt kellő körültekintéssel szabad csak alkalmazni az átadási arányszámokat annak értékelésére, hogy a tagállam képes-e sikeresen végrehajtani az átadásokat. Az említett időeltolódás torzítja az arányok kiszámítását, ha az elfogadott megkeresések száma az idők során nem stabil.

fogadott ahhoz képest, hogy hány kedvező határozatot hoztak más tagállamokból érkező megkeresések nyomán⁴⁹.

A rendszer hatékony működésének biztosítása, a szabálytalan továbbutazások ösztönzőinek csökkentése, valamint a felelősség és a szolidaritás közötti egyensúly fenntartása szempontjából **döntő fontosságú, hogy növekedjen az átadások teljes száma, újrainduljanak az átadások azokba a tagállamokba, amelyek nem fogadnak el átadásokat, valamint átvétel és visszavétel iránti megkereséseket, továbbá orvosolják a nemzeti befogadórendszerek hiányosságait.** Bár a paktum alkalmazásának megkezdésével várhatóan jelentős mértékben javulni fog az átadások végrehajtása, a tagállamoknak késedelem nélkül és maradéktalanul végre kell hajtaniuk a meglévő szabályokat.

Befogadás⁵⁰

Annak ellenére, hogy komoly erőfeszítések történtek a befogadással kapcsolatos adatgyűjtés javítására, a statisztikák nem teljes mértékben összehasonlíthatók és továbbra is hiányosak. Az így kialakuló kép töredékes és nem teszi lehetővé a befogadórendszerekre nehezedő nyomás meggyőző értékelését⁵¹. Az említett adatok minőségének javítására irányuló munka folyamatban van.

A rendelkezésre álló adatok alapján⁵² a tagállamok mintegy **1 394 000 személyt** fogadtak be **nemzeti befogadórendszereikbe**, főként Németországban, Olaszországban, Franciaországban, Hollandiában és Ausztriában. GDP-je és népessége arányában **Németország, Luxemburg, Ausztria és Írország**⁵³ fogadta be a legtöbb személyt befogadórendszerébe. A tagállami jelentésekben nem szerepelnek azok az átmeneti védelemben részesülő személyek, akik e rendszeren kívül részesültek lakhatási támogatásban.

Ezen túlmenően a befogadórendszerek szervezete is sokszínű az Unión belül: csak néhány tagállam gyűjt és tüntet fel a befogadórendszereiben ellátott személyek különféle jogállására vonatkozó adatokat, beleértve az átmeneti védelemben részesülő személyeket, az elutasított menedékkérőket, illetve azokat a személyeket, akikkel szemben kiutasítási végzést adtak ki.

⁴⁹ A 604/2013/EU rendelet működésének nyomon követése céljából gyűjtött adatok (a dublini statisztikák) köre kiterjed a visszavételi és átvételi eljárások során az egyik tagállam által egy másik tagállamnak küldött és/vagy attól érkező megkeresések és az e megkeresésekkel kapcsolatosan hozott határozatok számára, valamint a kiadott és végrehajtott, átadásra vonatkozó határozatok számára.

⁵⁰ A befogadásra vonatkozó elemzés az EUAA adatain alapul.

⁵¹ A Bizottság és az EUAA „fokozatos megközelítést” alakított ki, amelynek értelmében a tagállamok legalább az alábbi két alapvető mutató tekintetében kötelesek jelenteni a befogadásra vonatkozó adatokat: a befogadórendszerben szereplő személyek (a befogadórendszerbe felvett személyek összlétszáma, többek között a befogadott személyek jogi státusza és a kísérő nélküli kiskorúak száma szerinti bontásban); valamint a befogadórendszer kapacitása (a referencia-időszak végén rendelkezésre álló ágyak teljes száma). 2027-től a tagállamoknak a befogadási mutatók teljes köréről jelentést kell tenniük.

⁵² Ezek az adatok kizárólag a befogadási feltételekről szóló átdolgozott irányelv szerinti, a nemzetközi védelmet kérelmező személyek elszállásolása céljából kialakított szabályrendszerként értelmezett befogadórendszerre utalnak.

⁵³ Az Írországban tartózkodó, nemzetközi védelmet kérelmező személyek jelentős hányada szabálytalanul érkezett az országba, főként az Egyesült Királysággal közös szárazföldi határt átlépve. Ez pedig azzal együtt, hogy átmeneti védelemben részesülő személyek is jelentős számban érkeztek az országba, hatással volt az ír menekültügyi és befogadórendszerre. A referencia-időszak során Írországban 14 000 fő nyújtott be nemzetközi védelem iránti kérelmet, szemben az előző referencia-időszakban tapasztalt páratlanul nagyszámú kérelmezővel (18 000). Ez a tendencia 2022 eleje óta figyelhető meg azzal párhuzamosan, hogy sokan érkeznek Ukrajnából is.

Ennek alapján Ausztriában, Finnországban, Litvániában, Szlovákiában és Svédországban az átmeneti védelemben részesülők tették ki a nemzeti befogadórendszerben befogadott személyek 50–70 %-át, míg kiváltképpen **Csehországban, Lengyelországban, Magyarországon és Romániában** e rendszeren kívül nyújtottak lakhatási támogatást nagyszámú átmeneti védelemben részesülő személy számára.

2025. június végén 81 %-os volt az Unión belüli nemzeti befogadórendszerek teljes kihasználtsága⁵⁴. Az elegendő kapacitás és a megfelelő befogadási feltételek biztosítása a jól felkészült menekültügyi, befogadási és migrációs rendszer és a 604/2013/EU rendelet szerinti felelősségi szabályok megfelelő működésének egyik alapvető eleme. Több tagállamnak nehézséget okozott, hogy elegendő kapacitást biztosítson nemzeti befogadórendszereiben⁵⁵, ezzel egyidejűleg más tagállamok – többek között Finnország, Dánia és Svédország – a kérelmezők alacsony számára tekintettel csökkentették elszállásolási kapacitásukat.

*Áttelepítés és humanitárius befogadás*⁵⁶

Tizennégy tagállam tett vállalásokat az eseti uniós áttelepítési és humanitárius befogadási rendszer keretében a 2024–2025-ös időszakra. A referencia-időszak folyamán közel 12 000 személy érkezett az Unióba ezeken az útvonalakon. A kedvezményezettek több mint felét **Németországba és Franciaországba** telepítették át, **GDP-jéhez és népességéhez viszonyítva pedig Finnország és Svédország telepítette át a legtöbb kedvezményezettet**. A Közel-Keleten – elsősorban Libanonban és Szíriában – kialakult ingatag helyzet hatást gyakorolt az áttelepítési és humanitárius befogadási programokra: Hollandia és Svédország kivételével valamennyi jelentést tevő tagállamban csökkent a befogadott személyek száma. A befogadott személyek esetében Szíria volt messze a legjelentősebb származási ország, amelyet Afganisztán, a Kongói Demokratikus Köztársaság, Dél-Szudán és Eritrea követett.

*Visszaküldés*⁵⁷

2024 júliusa és 2025 júniusa között a tagállamok összesen 478 000 távozásra kötelező végzést adtak ki az Unión belül tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok számára, **ami 11 %-os emelkedést jelent a 2023 júliusa és 2024 júniusa közötti időszakhoz képest. Ez főleg arra vezethető vissza, hogy az elutasító menekültügyi határozatokkal együtt több távozásra kötelező végzést adtak ki**. A legtöbb végzést Franciaország, Németország és Spanyolország adta ki, GDP-je és népessége arányában pedig **Ciprus** bocsátotta ki messze a legtöbb távozásra kötelező végzést, majd **Görögország és Horvátország** következett. Tagállamonként jelentősen eltérő volt azoknak a harmadik országbeli állampolgároknak az állampolgársága, akikkel szemben távozásra kötelező végzést adtak ki⁵⁸.

⁵⁴ 2025. június végén 25 tagállam esetében lehetett kiszámítani a kihasználtságot. Finnország és Portugália esetében hiányosak voltak a kihasználtság kiszámításához szükséges adatok.

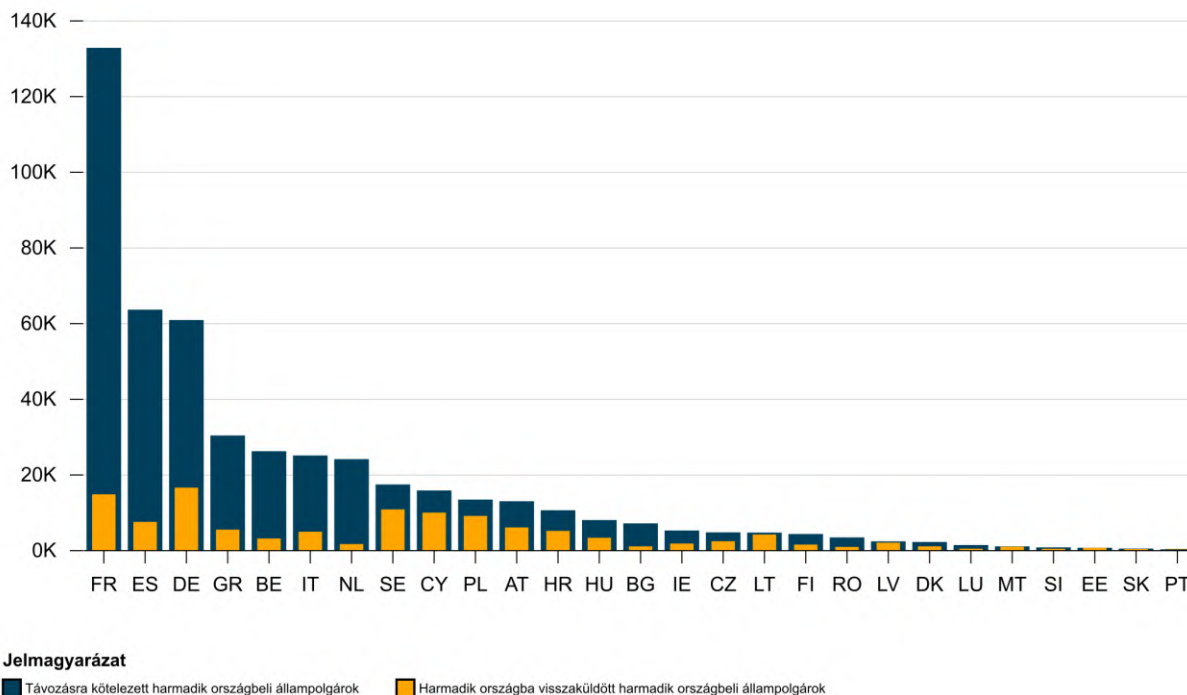
⁵⁵ Ez a helyzet Belgium, Ciprus, Horvátország, Lettország, Litvánia és Görögország esetében.

⁵⁶ Az áttelepítésre és a humanitárius befogadásra vonatkozó elemzés az EUAA adatain alapul.

⁵⁷ A visszaküldésre vonatkozó elemzés az Eurostat adatain alapul.

⁵⁸ Franciaország a legtöbb távozásra kötelező végzést algériai, tunéziai és marokkói állampolgárokkal szemben, Spanyolország mali, szenegáli és algériai állampolgárokkal szemben, Németország pedig szír, török és afgán állampolgárokkal szemben adta ki. Ciprus a legtöbb távozásra kötelező végzést szír, kongói demokratikus köztársasági és nigériai állampolgárokkal szemben, Görögország afgán, szír és albán állampolgárokkal szemben, Horvátország pedig török, nepáli és bosznia-hercegovinai állampolgárokkal szemben adta ki.

6. ábra – A kiutasítási végzések és a visszaküldött harmadik országbeli állampolgárok száma tagállamonként

Forrás: A Közös Kutatóközpont (JRC) által az Eurostat adatai alapján kidolgozott ábra.

115 000 jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárt küldtek vissza ténylegesen valamely harmadik országba. A visszaküldések több mint felét mindössze öt tagállam (Németország, Franciaország, Svédország, Ciprus és Lengyelország) hajtotta végre. Ez a 2023 júliusa és 2024 júniusa közötti időszakhoz képest 20 %-os növekedést jelent. **Az általános visszaküldési arány azonban továbbra is alacsony annak következtében, hogy a távozásra kötelezett személyek a késedelmes lebonyolítás miatt az Unió területén maradnak⁵⁹.** A távozásra kötelezett személyek legtöbbször afgán, algériai, marokkói, szír és török állampolgár volt, és a szír állampolgárok száma 14 %-kal nőtt. A visszaküldött személyek elsősorban grúz, török, albán, moldovai és kolumbiai állampolgárok voltak. Ezt azt mutatja, hogy azoknak az országoknak a sorrendje, amelyek a legtöbb távozásra kötelező végzést adták ki harmadik országbeli állampolgárokkal szemben, eltér azon országok sorrendjétől, amelyek a legtöbb visszaküldést hajtották végre. Ez alól csak Törökország esete jelent kivételt. A visszatérések több mint fele önkéntes volt, ami emelkedő tendenciát mutat. Noha az Uniós Vízumkódex 25a. cikke szerinti mechanizmus keretében tett visszafogadás iránti folyamatos erőfeszítések és az uniós visszaküldési koordinátornak a kiemelt harmadik országokra irányuló célzott fellépései már hoztak eredményeket (különösen olyan fontos harmadik országok tekintetében, mint Banglades, Irak és Etiópia⁶⁰), **továbbra is konkrét akadályok hátráltatják a**

⁵⁹ A referencia-időszakban 24 %-os volt az uniós szintű visszaküldési arány.

⁶⁰ Az Uniós Vízumkódex 25a. cikke szerinti mechanizmus hozzájárult a harmadik országokban megfigyelhető kedvező dinamika előidézéséhez és a konkrét eredmények eléréséhez. A bangladesi állampolgárok visszaküldési aránya a 2023. évi 9 %-ról 2024-ben 17 %-ra, az iraki állampolgároké 14 %-ról 31 %-ra nőtt. Továbbá Etiópia esetében, amelyre vonatkozóan 2024 áprilisában vízumintézkedéseket fogadtak el, 2024-ben növekedett a

visszaküldéseket. Változatlanul döntő fontosságú, hogy a tagállamok a kiutasítási végzéseket követően visszafogadási kérelmeket küldjenek az érintett harmadik országoknak, és rendszeresen ideiglenes úti okmányokat kérjenek azon személyek számára, akiknek az állampolgárságát megerősítették⁶¹. A 2024. évi tematikus schengeni értékelés megállapította, hogy előrelépés történt a nemzeti visszaküldési rendszerek fejlesztése terén, ugyanakkor továbbra is hiányosságok tapasztalhatók az eljárás legfontosabb szakaszaiban⁶², ami hatással van a szabálytalan továbbutazásokra. Ezt tanúsítják a Schengeni Információs Rendszerben szereplő, kiutasításra vonatkozó figyelmeztető jelzések is⁶³.

Folyamatos erőfeszítésekre van szükség a közös uniós visszaküldési rendszer létrehozása érdekében, egyúttal pedig hatékonyabb együttműködést kell kialakítani a harmadik országokkal. A visszaküldésről szóló rendeletjavaslat⁶⁴ fontos szerepet fog játszani e kérdések kezelésében és annak biztosításában, hogy a visszaküldések hozzájárulhassanak az Unió migrációs és menekültügyi politikájának általános célkitűzéseéhez. A Bizottság felkéri az Európai Parlamentet és a Tanácsot, hogy mielőbb fogadják el ezt a reformot.

b. A következő évre vonatkozó előrejelzés és az Unión belüli felkészültségre vonatkozó információk

A Bizottság által javasolt **szolidaritási vállalásalap** célja azon tagállamok szükségleteinek kezelése, amelyeket a bizottsági határozatban migrációs nyomás alatt állóként azonosítottak. Az (EU) 2024/1351 rendelet 12. cikke szerint e szükségletek azonosításakor a Bizottságnak figyelembe kell vennie e jelentés megállapításait, többek között az érintett tagállamban érvényesülő múltbeli tendenciák hatását és a következő évre vonatkozó előrejelzést⁶⁵. Ez a stratégiai kép olyan korai előrejelző eszközként szolgál az Unió számára, amely elősegíti a

visszaküldési arány (13 % szemben a 2023. évi 11 %-kal), emellett a tagállamok aktívabban léptek fel annak érdekében, hogy Etiópia visszafogadja saját állampolgárait (2024-ben több mint négyszer annyi visszafogadási kérelmet nyújtottak be, mint 2023-ban). Az uniós visszaküldési koordinátor által kezdeményezett, a kiemelt harmadik országokra irányuló célzott fellépések fókuszot és koherenciát biztosítottak az uniós szintű intézkedéseknek, amelyek több harmadik ország tekintetében meghaladták a 25 %-os növekedési célértéket.

⁶¹ A Frontex által jelentett adatok szerint a tagállamok kevesebb személyazonosítási és ideiglenes úti okmány iránti kérelmet nyújtottak be (–6 %, 68 908 kérelem szemben az előző referencia-időszakban benyújtott 73 449-cel).

⁶² Idetartozik többek között, hogy a kulcsfontosságú szakaszokban – többek között a fellebbezési rendszer, a visszaküldést megelőző hatékony személyazonosítás és a visszatérési kötelezettségnek való megfelelés kellő nyomon követése terén – tapasztalható hiányosságok miatt kihívást jelent a visszaküldési folyamat zökkenőmentességének biztosítása. A 2024. évi tematikus schengeni értékelés továbbá rámutatott arra, hogy valamennyi nemzeti hatóság részéről javítani kell a kiutasításra vonatkozó figyelmeztető jelzéseknek a Schengeni Információs Rendszeren belüli operatív végrehajtását annak érdekében, hogy hatékonyabbá váljon a döntéshozatal a visszaküldési eljárásokban.

⁶³ A referencia-időszakban közel 54 600, kiutasításra vonatkozó SIS figyelmeztető jelzés hatálya alatt álló személyt azonosítottak a figyelmeztető jelzést létrehozótól eltérő tagállamban (SIS-találatok). Közülük mintegy 33 600 harmadik országbeli állampolgárt valamely tagállam területén belüli ellenőrzéskor észleltek, 16 500 főt pedig határforgalom-ellenőrzéskor tartóztattak fel, amikor a figyelmeztető jelzést kiadótól eltérő tagállamon keresztül készültek elhagyni az Unió területét.

⁶⁴ COM(2025) 101 final.

⁶⁵ SWD(2025) 791, „Projection pursuant to Article 9(3)(b) of Regulation (EU) 2024/1351 of the European Parliament and of the Council for the year 2026” (Az (EU) 2024/1351 európai parlamenti és tanácsi rendelet 9. cikke (3) bekezdésének b) pontja szerinti előrejelzés a 2026. évre vonatkozóan), RESTREINT UE/EU RESTRICTED minősítésű dokumentum.

migrációs helyzet lehetséges fejleményeinek előrejelzését és annak meghatározását, hogy ezek hogyan érinthetik a migrációs nyomás alatt álló tagállamokat és az Unió egészét.

Az előrejelzés a Bizottság tudományos szolgálata – a Közös Kutatóközpont (JRC) – által kidolgozott módszertanra épül, amelyet a migrációs felkészültségi és válságkezelési mechanizmus uniós hálózatának bevonásával teszteltek.

Az előrejelzés szerint **2026-ban uniós szinten várhatóan valamennyi fő migrációs útvonalon csökken az irregulárisan érkezők száma 2024-hez képest⁶⁶**, ami összhangban van a 2025 első felében már észlelt csökkenő tendenciával. A várható csökkenés többek között olyan tényezők eredménye, mint az Unió szoros együttműködése a legfontosabb származási és tranzitországokkal, a megerősített menekültügyi és határvédelmi rendszerek, valamint a migráncsempész-hálózatok elleni fokozott fellépés az Unión belül és a harmadik országokban. Várhatóan továbbra is a **Földközi-tenger középső térségében húzódó útvonal** lesz a legaktívabb, az előrejelzés szerint azonban az érkezők összlétszáma stabilizálódik vagy tovább csökken 2024-hez képest. Ez a tendencia az észak-afrikai partnerországokkal és a tágabb régióval kialakított, megerősített együttműködés hatását tükrözi. Hasonló dinamika várható a **Földközi-tenger nyugati térségében húzódó és az atlanti útvonalon**, ahol az indulási pontok ellenőrzésére és a csempészhálózatok felszámolására tett határozott erőfeszítések eredményeket hoznak. Ami a **Földközi-tenger keleti térségében húzódó útvonalat** – és az azon belül kialakuló új útvonalakat – illeti, annak alakulása nagyrészt a változó közel-keleti helyzettől függ, a kilátások szerint azonban általánosságban folytatódni fog a már 2024 végén megkezdődött csökkenő tendencia, amelyet a régió belüli dinamikában bekövetkező változások és bizonyos országok állampolgárainak alacsonyabb számban történő érkezése határozott meg. A **nyugat-balkáni útvonalon** várhatóan szintén kevesebben fognak érkezni, amit a csempészhálózatok hatékonyabb felszámolása, valamint a régió és a tagállamok, illetve az uniós ügynökségek közötti fokozott együttműködés támaszt alá. A **keleti határon húzódó útvonalon** Oroszország és Belarusz valószínűleg további kísérleteket tesz majd arra, hogy fegyverként használja a migrációt az Unióval szemben; a megerősített határigazgatás azonban várhatóan tovább csökkenti a szabálytalan határátlépések számát. Végezetül a **La Manche csatorna-útvonalon** keresztül szabálytalan kilépések előreláthatólag továbbra is kihívást fognak jelenteni, jóllehet a Franciaországban hozott nemzeti intézkedések és az Egyesült Királysággal kialakított együttműködés hatására minden bizonnyal kevesebben vagy változatlan számban indulnak útnak.

2026-ban várhatóan folytatódni fog a **nemzetközi védelem iránti kérelmek esetében 2024-ben és 2025 első felében megfigyelt csökkenő tendencia**.

Ami az átmeneti védelmet illeti, Oroszország Ukrajnával szembeni folytatódó, megkülönböztetés nélküli agressziós háborúja miatt **az ukrán állampolgárok** 2026-ban továbbra is **védelemre szorúlnak** majd. Változatlanul lesznek olyanok, akik átmeneti védelem céljából kérik majd nyilvántartásba vételüket, de alacsonyabb számban, mint a korábbi években.

⁶⁶ Mivel a teljes 2025-ös évre vonatkozó adatok a jelentés elfogadásának időpontjában nem álltak rendelkezésre, a 2024. évi adatokat használtuk a legfrissebb és teljes éves referenciapontként, hogy kontextusba helyezzük az elkövetkező 2026-os évre vonatkozó előrejelzést. A 2025-ben megfigyelt tendenciát azonban teljes mértékben figyelembe vettük az elemzés során.

Mivel a migráció dinamikája jellegénél fogva továbbra is bizonytalan, változatlanul döntő fontosságú, hogy a tagállamok és az Unió lépéseket tegyenek a **felkészültség és a vészhelyzeti tervezés** megerősítésére. A megfelelő vészhelyzeti tervezés a **jól felkészült menekültügyi, befogadási és migrációs rendszer** egyik fontos alkotóeleme, mivel növeli a rezilienciát és az arra való felkészültséget, hogy gyorsan és hatékonyan reagáljanak a migrációs helyzetben bekövetkező változásokra, biztosítva egyúttal az egyének jogainak és szükségleteinek tiszteletben tartását.

A **vészhelyzeti tervezésre** vonatkozó kötelezettséget beépítették az uniós jogszabályokba⁶⁷. Bár a legtöbb tagállam rendelkezik vészhelyzeti tervekkel a migráció szabályozásának különböző területein, továbbra is vannak hiányosságok. Összességében véve elmondható, hogy a paktummal bevezetett új rendelkezések végrehajtása javítani fogja az Unió és a tagállamok migrációkezelésre való felkészültségének szintjét. Csaknem az összes tagállam elfogadta és bejelentette az EUAA befogadásra és menekültügyre vonatkozó nemzeti vészhelyzeti terveit⁶⁸, bár azok teljessége eltérő szintű (további részleteket a melléklet tartalmaz). A tagállamok 2019 óta kötelesek kidolgozni a **határigazgatásra és a visszaküldésre vonatkozó nemzeti vészhelyzeti tervet**⁶⁹. A Frontex által végzett, 2024-re vonatkozó sebezhetőségi értékelés eredményei azt mutatják, hogy a legtöbb tagállam rendelkezik határigazgatásra vonatkozó vészhelyzeti tervvel, noha továbbra is vannak bizonyos hiányosságok, amint azt a schengeni értékelés is kiemelte. Ezenfelül a visszaküldések hatékonyságára vonatkozó 2024. évi tematikus értékelés feltárta, hogy jelentős hiányosságok vannak a nemzeti vészhelyzeti tervezésben, a legtöbb tagállam ugyanis nem rendelkezik a visszaküldési műveletekre vonatkozó külön vészhelyzeti tervvel, annak ellenére, hogy az Európai Határ- és Parti Őrségről szóló, 2019. november 13-i (EU) 2019/1896 európai parlamenti és tanácsi rendelet 9. cikkének (3) bekezdése ezt kifejezetten előírja.

Uniós szinten az uniós ügynökségek készen állnak arra, hogy a migrációs áramlások hirtelen megnövekedése esetén operatív támogatást nyújtsanak a tagállamoknak. A migrációs felkészültségi és válságkezelési mechanizmusnak a Bizottság elnökletével működő uniós hálózata továbbra is kulcsszerepet játszik a jobb felkészültséget elősegítő közös helyzetkép, korai figyelmeztetés és előrejelzés biztosításában. A hálózaton belül vészhelyzeti tervezéssel foglalkozó külön alcsoport működik.

IV. Az általános migrációs helyzetnek, a migrációs nyomásnak, valamint a migrációs nyomás vagy jelentős migrációs helyzet kockázatának az értékelése

⁶⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1351 rendelete (2024. május 14.) a menekültügy és a migráció kezeléséről, az (EU) 2021/1147 és az (EU) 2021/1060 rendelet módosításáról, valamint a 604/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről; az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1346 irányelve (2024. május 14.) a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról; az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1359 rendelete (2024. május 14.) a migrációs és menekültügyi válsághelyzetek és vis maior helyzetek kezeléséről és az (EU) 2021/1147 rendelet módosításáról (HL L, 2024/1359, 2024.5.22., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj>); az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1896 rendelete (2019. november 13.) az Európai Határ- és Parti Őrségről, valamint az 1052/2013/EU és az (EU) 2016/1624 rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2019.11.14., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>); az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/2303 rendelete (2021. december 15.) az Európai Unió Menekültügyi Ügynökségéről és a 439/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 468., 2021.12.30., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

⁶⁸ Magyarország és Lengyelország kivételével.

⁶⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1896 rendelete (2019. november 13.) az Európai Határ- és Parti Őrségről (HL L 295., 2019.11.14., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>).

A Bizottság az e jelentésben bemutatott információk alapján értékelte, hogy – figyelembe véve az Unión belüli általános migrációs helyzetet – mely tagállamokra nehezednek aránytalan kötelezettségek. A Bizottság egyidejűleg javaslatot tesz a Tanácsnak az uniós szintű szolidaritási vállalásalap felé teljesítendő szolidaritási hozzájárulások teljes számára, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a következő évben kiegyensúlyozottan és hatékonyan lehessen kezelni a migrációs helyzetet.

A mostani jelentésben bemutatott, a 2024 júniusa és 2025 júniusa közötti referencia-időszakra vonatkozó tendencia és a módszertan figyelembevételével a Bizottság határozata megállapította, hogy az összes vonatkozó mennyiségi és minőségi adat és információ összesítése, valamint az Unión belüli általános helyzet függvényében történő értékelése alapján **Görögország** és **Ciprus** migrációs nyomás alatt áll. Ezenfelül a Bizottság határozata megállapította, hogy **Olaszország** és **Spanyolország** migrációs nyomás alatt áll, mivel a kutatási-mentési műveleteket követő ismétlődő partraszállításokból eredő nagyszámú érkezés olyan nagyságrendű, hogy az az Unión belüli általános helyzethez képest aránytalan kötelezettségeket teremt még az érintett tagállamok jól felkészült menekültügyi, befogadási és migrációs rendszerére nézve is.

Bár a 2023 júliusa és 2024 júniusa közötti időszakhoz képest összességében véve változatlanul stabil tendenciák figyelhetők meg, **Görögországot** az unióbeli általános helyzethez viszonyítva aránytalan kötelezettségek terhelték, különösen a szabálytalan határátlépések (több mint 60 000) és a nemzetközi védelem iránti kérelmek (70 000) nagy száma miatt. A GDP-hez és a népességhez viszonyítva ezek voltak az uniós szinten rögzített legmagasabb szám adatok. Ugyancsak Görögország rögzítette a GDP-hez és a népességhez képest legtöbb nemzetközi védelmet megadó határozatot (2024 júliusa és 2025 júniusa között csaknem 32 000-et). A GDP-hez és a népességhez viszonyítva Görögország adta ki a második legtöbb távozásra kötelező végzést (több mint 30 000-et), de a vizsgált időszakban csak 5 400 harmadik országbeli állampolgárt küldtek vissza.

Jóllehet a 2023 júliusa és 2024 júniusa közötti időszakhoz képest javult a migrációs és menekültügyi helyzet, **Ciprust** az unióbeli általános helyzethez viszonyítva aránytalan kötelezettségek terhelték, különösen a szabálytalan határátlépések, a nemzetközi védelem iránti kérelmek és az átmeneti védelem céljából történő nyilvántartásba vételek miatt. Bár a szabálytalan határátlépések száma (közel 3 000) jelentős mértékben csökkent, a nagyszámú érkező még mindig súlyos terhet ró Ciprus menekültügyi és migrációs rendszerére, amely a GDP-hez és a népességhez képest az első három ország közé tartozik az Unió belül a szabálytalan határátlépések száma tekintetében. Emellett a GDP és a népesség arányában Ciprushoz érkezett a második legtöbb nemzetközi védelem iránti kérelem (több mint 5 000) az Unión belül. Ciprus a GDP-jéhez és a népességéhez viszonyítva hasonlóképpen jelentős számú, átmeneti védelem céljából történő nyilvántartásba vétel iránti kérelmet is befogadott (mintegy 3 500-at). Ezenfelül, bár a távozásra kötelezett harmadik országbeli állampolgárok száma (közel 16 000) stabil maradt a 2023 júliusa és 2024 júniusa közötti időszakhoz képest, az említett időszakhoz viszonyítva kétszer annyi (a közel 5 000-hez képest majdnem 10 000) harmadik országbeli állampolgárt küldtek vissza távozásra kötelező végzést követően.

Olaszországban és **Spanyolországban** a kutatási-mentési műveleteket követő ismétlődő partraszállításokból eredő érkezések aránya és abszolút száma olyan nagyságrendű volt, hogy az az Unión belüli általános helyzethez képest aránytalan kötelezettségeket teremtett, mivel a

kutatási-mentési műveletek során segítségnyújtásban részesült csaknem 97 000 személy több mint 80 %-át ebben a két tagállamban szállították partra (egyenként körülbelül 40 %-át).

Ezért ez a négy tagállam kap majd **hozzáférést a szolidaritási vállalásalaphoz**, amikor megkezdődik az (EU) 2024/1351 rendelet alkalmazása.

A szolidaritás és a felelősség igazságos elosztása közötti egyensúly biztosítása, valamint az (EU) 2024/1351 rendelet működésének garantálása érdekében az említett rendelet 60. cikkének (3) bekezdése kimondja, hogy a hozzájáruló tagállamok nem kötelesek a kedvezményezett tagállam felé tett vállalásaik végrehajtására, amennyiben a Bizottság az (EU) 2024/1351 rendelet III. részében meghatározott felelősségi szabályok tekintetében **rendszerszintű**, az említett rendelet működésére nézve akár súlyos hátrányos következményekkel is járó **hiányosságokat** azonosított az említett kedvezményezett tagállamban.

Az (EU) 2024/1351 rendelet III. része többek között arra kötelezi a felelős tagállamot, hogy átvegye és visszavegye azokat a kérelmezőket és harmadik országbeli állampolgárokat, akiknek a nemzetközi védelem iránti kérelmét egy másik tagállamban vették nyilvántartásba, vagy akikkel kapcsolatban az (EU) 2024/1358 rendelet értelmében egy másik tagállam felelős, beleértve e személyek átadásának végrehajtását is, a kérelmezőket megillető, a Charta értelmében vett alapvető jogainak teljes körű tiszteletben tartása mellett. Ezek a szabályok összhangban vannak a Dublin III. rendelet szabályaival, és alkalmazásuk megkezdését követően azok helyébe lépnek.

A Bizottság 2026. július 12-ig, majd 2026. október 15-ig ismét értékeli a felelősségi szabályok tagállamok általi alkalmazását, és alkalmazni fogja az (EU) 2024/1351 rendelet 60. cikke (3) bekezdésének negyedik albekezdését, ha rendszerszintű hiányosságokat azonosít valamely tagállamban. Ebben az értékelésben kiemelt figyelmet fog fordítani a tagállamok közötti együttműködésre, beleértve az átadások megkönnyítésére, valamint a gyakorlati és logisztikai kérdésekben való progresszív együttműködésre irányuló aktív szerepvállalást.

E jelentés megállapításai alapján, valamint az összes releváns mennyiségi és minőségi adat és információ összesítését és az Unió általános helyzetével összefüggésben való értékelését követően a határozat megállapította továbbá, hogy **Belgium, Bulgária, Németország, Észtország, Írország, Franciaország, Horvátország, Lettország, Litvánia, Hollandia, Lengyelország és Finnország** ki van téve a migrációs nyomás kockázatának.

2024 júliusa és 2025 júniusa között **Bulgária** és **Horvátország** mint az Unióba történő első belépés helye szerinti tagállamok továbbra is különösen ki voltak téve a Nyugat-Balkánon és a Földközi-tenger keleti térségében húzódó útvonalakon zajló migrációs áramlások ingadozásainak. Az irregulárisan érkezők számának év közbeni jelentős növekedése ahhoz vezethet, hogy a már amúgy is túlterhelt migrációs és menekültügyi rendszereiknek aránytalan kötelezettségekkel kell szembesülniük. Jóllehet **Bulgáriában** csökkent a nemzetközi védelem iránti kérelmek száma a 2023 júliusa és 2024 júniusa közötti időszakhoz képest, még mindig közel 10 000 nemzetközi védelem iránti kérelmet vettek nyilvántartásba, ami jelentős szám az ország GDP-jéhez és népességéhez képest. E kérelmek egyötödét kísérő nélküli kiskorúak nyújtották be, ezzel a GDP és a népesség arányában uniós szinten Bulgáriához érkezett a második legtöbb kérelem kísérő nélküli kiskorúaktól. Bulgária emellett GDP-jének és népességének arányához viszonyítva folyamatosan nagyszámú átmeneti védelmet vett nyilvántartásba (az első öt tagállam között): 2024 júliusa és 2025 júniusa között több mint

21 000 új nyilvántartásba vételre került sor. **Horvátországot** a 2024 júliusa és 2025 júniusa közötti időszakban érintették a szabálytalan határátlépések és a beléptetés megtagadásának esetei. Horvátország több mint 12 000 szabálytalan határátlépést regisztrált, ami a nyugat-balkáni útvonal mentén szabálytalanul érkezők 76 %-át tette ki, és uniós szinten a GDP és a népesség arányában a második legtöbb szabálytalan határátlépésnek felelt meg. Horvátországban emellett hasonló számban került sor a beléptetés megtagadására, ami uniós szinten a GDP-hez és a népességhez képest a legmagasabb arány.

Ugyanakkor számos tagállamot érintett a szabálytalan továbbutazások magas száma, ami különösen nagy nyomást gyakorolt menekültügyi, migrációs és befogadási rendszereikre. A szóban forgó szabálytalan továbbutazásokkal kapcsolatos kihívások kezelése érdekében elismerést nyert az a lehetőség, hogy a szolidaritási hozzájárulások részeként ezekben az esetekben **felelősséggel kapcsolatos kiegyensúlyozó intézkedéseket** alkalmazzanak.

2024 júliusa és 2025 júniusa között **Németország** nagyszámú nemzetközi védelem iránti kérelmet kapott az Unión belül igen jelentős számban szabálytalanul továbbutazó, nemzetközi védelmet kérelmező személyektől, ami súlyos terhet jelentett az ország menekültügyi és befogadási rendszerére. Ezt tovább súlyosbította, hogy az EU-n belül itt fogadták be a legtöbb átmeneti védelemben részesülő személyt, továbbá hogy az elmúlt tíz évben nagyon magas volt a nemzetközi védelem iránti kérelmek száma. **Franciaországba** szintén nagy számban érkeztek az Unión belül szabálytalanul továbbutazó, nemzetközi védelmet kérelmezők, és növekvő számban észleltek az Egyesült Királyságba irányuló szabálytalan határátlépéseket, ami hatással volt a nemzeti menekültügyi és befogadási rendszerre. A nemzetközi védelmet kérelmező személyek szabálytalan továbbutazása **Hollandiát** és **Belgiumot** is érintette, és megterhelte befogadási rendszerüket. **Írországbán** is folyamatosan magas volt a nemzetközi védelem iránti kérelmek száma, és a kérelmezők jelentős hányada szabálytalanul érkezik az országba, elsősorban az Egyesült Királysággal közös szárazföldi határon keresztül. Ez – az átmeneti védelemben részesülő személyek jelentős számban történő érkezésével együtt – hatással volt a nemzeti menekültügyi és befogadási rendszerre.

Amint azt a III. szakasz kifejti, Oroszország és Belarusz fellépései továbbra is befolyásolják a migráció dinamikáját az Unió keleti határán, különösen **Észtországban, Lettországbán, Litvániában, Lengyelországban és Finnországban**. A migráció fegyverként való felhasználásával kapcsolatos hibrid fenyegetések ezután is komoly migrációs és biztonsági kockázatokat jelentenek majd, amelyekhez alkalmanként erőszakos incidensek és határátlépési kísérletek társulnak. A migráció fegyverként való felhasználására irányuló folyamatos, államilag támogatott törekvésekre válaszul Észtország megerősítette a határigazgatási intézkedéseket az Oroszországgal közös határon; Lettország és Litvánia megerősítette a határőrizeti intézkedéseket a Belarusszal közös határán; Lengyelország a határán pufferzónát hozott létre, és ideiglenesen korlátozza a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásának jogát az adott határszakaszon, kivéve a veszélyeztetett csoportok esetében; Finnország 2023 novemberében lezárta a határátkelőhelyeit az Oroszországgal közös határon. Oroszországnak és Belaruszának a migráció fegyverként való felhasználására tett újabb kísérletei további terhet róhatnak a nemzeti határvédelmi rendszerekre, ami aránytalan kötelezettségeket keletkeztethet.

Ez a migrációs nyomás kockázatának kitett tizenkét tagállam elsőbbségi hozzáférést fog kapni az **állandó uniós migrációs támogatási eszköztárhoz**. Ugyanakkor, amennyiben romlana a

helyzet ezekben a tagállamokban, a Bizottság készen áll arra, hogy az (EU) 2024/1351 rendeletnek megfelelően soron kívül újraértékelje ezen országok helyzetét.

A jelentés és a módszertan alapján a Bizottság határozata azt is megállapította, hogy a legutóbbi öt éves időszakban (2020. július 1-jétől 2025. június 30-ig) összesített és értékelt mennyiségi és minőségi adatok és információk kumulatív hatása miatt **Bulgária, Csehország, Észtország, Horvátország, Ausztria, és Lengyelország** jelentős migrációs helyzettel küzd.

Bulgáriába az elmúlt öt évben – és különösen 2022 óta – az ország GDP-jéhez és népességéhez képest nagy számban érkeznek átmeneti védelem céljából történő nyilvántartásba vétel iránti kérelmek, és ez – a nemzetközi védelem iránti kérelmek magas számával együtt – megterhelte a rendszert, különösen mivel Bulgária relatív értelemben jelentős számú kedvező határozatot és elutasítást adott ki, ami viszonylag nagy terhet rótt a visszaküldési rendszerre. Az elmúlt öt évben a visszaküldési rendszerre nehezedő nyomás az ország GDP-jének és népességének arányához mérten jelentős hatást gyakorolt **Horvátország** kapacitásaira amellet, hogy a külső határokon jelentkező kötelezettségek is megterhelték azokat, különösen amiatt, hogy Horvátországban viszonylag sok esetben került sor a beléptetés megtagadására, az utóbbi időben pedig viszonylag nagyszámú szabálytalan határátlépést tapasztaltak a régióban folytatott migráncsempészési tevékenységek fokozódása miatt.

Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborújának kezdete óta **Lengyelországban** és **Csehországban** a GDP-hez és a népességhez képest az Unióban a legmagasabbak között volt az átmeneti védelemben részesülőként nyilvántartásba vett személyek száma. Ez integrációs kihívásokat teremtett, és 2022 óta jelentős terhet ró e tagállamok migrációs, menekültügyi és határigazgatási rendszereire. **Észtország** a GDP-jéhez és a népességéhez viszonyítva nagy számban vett nyilvántartásba átmeneti védelemben részesülőket, és emellett jelentős számú nemzetközi védelem iránti kérelmet is kapott; ezek nyomán pedig nagyszámú kedvező határozatot hozott az elmúlt öt évben.

Az elmúlt öt éves időszakban **Ausztria** sok nemzetközi védelem iránti kérelmet kapott. Bár 2024 júliusa és 2025 júniusa között csökkent e kérelmek száma az előző 12 hónapos időszakhoz képest, az öt éves időszakban benyújtott összes nemzetközi védelem iránti kérelem és az ebből eredő kedvező határozatok száma kumulatív hatást gyakorolt az ország migrációs, befogadási és menekültügyi rendszerének kapacitására.

Az említett tagállamok lehetőséget kapnak arra, hogy a következő évre vonatkozó szolidaritási vállalásuk **teljes vagy részleges csökkentését kérik a Tanácstól.**

V. Következtetés

A paktum alkotóelemeinek megvalósítása terén nemzeti és uniós szinten bekövetkezett folyamatos előrehaladás, az irreguláris érkezések csökkenő tendenciája és a következő évre vonatkozó előrejelzés, valamint a partnerországokkal kialakított folyamatos együttműködés szilárd alapot teremtett a migráció és a menekültügy rendezett, méltányos és határozott kezeléséhez.

A paktum új jogi és operatív keretrendszerének maradéktalan kihasználásával további előrehaladást lehet elérni a tagállamokra nehezedő nyomás csökkentése, a szabálytalan továbbutazások visszaszorítása, az általános hatékonyság növelése, az ügyhátralék csökkentése, továbbá a tagállamok igazgatási és operatív struktúráira nehezedő terhek

megkönnyítése érdekében. A paktum végrehajtásával kapcsolatos egyes kihívások ugyanakkor továbbra is fennállnak, és a Bizottság az érintett uniós ügynökségekkel együtt továbbra is támogatást fog nyújtani a tagállamoknak.

Támogathatja erőfeszítéseinket, ha gyorsan elfogadják a Bizottság függőben lévő javaslatait, többek között a közös európai visszaküldési rendszerre és a biztonságos származási országok uniós jegyzékére irányuló javaslatokat. A Bizottság folytatni fogja a partnerországokkal kialakított átfogó partnerségek megerősítésére irányuló munkát: regionális és globális szinten stratégiai párbeszédet folytat és szakpolitikákon átívelő ösztönzőket dolgoz ki a migráció terén folytatott együttműködés javításának előmozdítására.

Ami a paktum végrehajtását illeti, a szolidaritást és a felelősség igazságos elosztását továbbra is kiegyensúlyozottan, együttesen kell előmozdítani. Az első éves migrációkezelési ciklus megkezdése fontos lépés az új szolidaritási mechanizmus működésbe lépésének előkészítése terén. A jelentés, a Bizottság határozata és az éves szolidaritási vállalásalap létrehozásáról szóló tanácsi végrehajtási határozatra irányuló bizottsági javaslat alapján a Tanácsnak 15 napon belül össze kell hívnia a magas szintű uniós szolidaritási fórumot annak érdekében, hogy ott megállapodjanak a szolidaritási vállalásalap méretéről és arról, hogy az egyes tagállamok hogyan fognak ahhoz hozzájárulni. A Bizottság kész támogatni a Tanácsot e folyamat során. Az uniós szolidaritási koordinátor emellett össze fogja hívni a technikai szintű uniós szolidaritási fórumot, hogy működőképessé tegyék a tagállamok közötti szolidaritási mechanizmust, és az azonosított hozzájárulásokkal kezeljék a szolidaritási szükségleteket a paktum alkalmazásának 2026 közepén történő megkezdése előtt.

A Bizottság a paktum alkalmazásának megkezdése előtt, 2026 márciusában ismét jelentést tesz az annak végrehajtása terén elért előrehaladásról. A Bizottság hosszú távú európai menekültügyi és migrációkezelési stratégiát is ki fog dolgozni, amelyben meghatározza a magas szintű szakpolitikát, valamint a gyorsan változó körülményekhez igazítható szilárd közös rendszer kialakításának operatív ütemtervét.